

Samverkan mellan idrott och offentlig sektor: för social integration

Collaboration between sport and the public sector: for social integration

Matilda Ferhm

Statsvetenskap: Politik, Organisation och Ledning
Kandidatnivå
15hp
Termin 6/2024
Handledare: Astrid Hedin

Sammanfattning

Genom en kvalitativ innehållsanalys, är syftet med denna studie att undersöka samverkan mellan idrottsrörelsen och den offentliga sektorn för social integration. Detta genomförs med hjälp av en teoretisk analys och diskussion. Den teoretiska grunden bygger på Network theory och Nyinstitutionalism för att besvara frågeställningen för studien. Tidigare forskning har visat att det finns stora utmaningar inom samverkan för idrottsbaserade interventioner för integration. Ett tomrum i den tidigare forskningen existerar också när det gäller utvärdering, uppföljning och förändringar över tid. Denna studie indikerar att många av aktörernas påverkan kan begränsas av de trögflytande normer och strukturer som finns inom organisationer. Denna studie framför också att det inom idrottsbaserade interventioner har skapats innovativa processer som har resulterat i en decentraliserad flernivåstyrning. Uppsatsen pekar på att idrotten kan ha en fördel i integrationsarbetet i detta koncept jämfört med andra områden på grund av dess samverkansform. Vidare kan även kommuner se fler samhällsvinster med integrationsarbete inom idrott utöver gemenskap och hälsofrämjande aspekter. Slutligen kan det under en längre tidsperiod vara möjligt att en likformighet utvecklas.

Nyckelord: samverkan, idrott, social integration, nätverk, nyinstitutionalism, styrning, organisation

Abstract

Using a qualitative content analysis, the aim of this study is to investigate the collaboration between the sports movement and the public sector for social integration. This is accomplished through a theoretical analysis and discussion. The theoretical basis is based on network theory and neo-institutionalism to answer the question of the study. Previous research has shown that there are major challenges in collaboration for sports-based interventions for integration. A void in the previous research also exists in terms of evaluation, follow-up, and changes over time. This essay indicates for instance that many of the actors' influence can be limited by the viscous norms and structures that exist within organizations. This study also shows that within sport-based interventions, innovative processes have been created and resulted in decentralized multi-level governance. This essay also says that sport can have an advantage in the integration work in this concept compared to other areas due to its form of cooperation. Furthermore, municipalities can also see more social gains with integration work in sports in addition to community and health-promoting aspects. Finally, over a longer period of time, it may be possible for a uniformity to develop.

Key words: collaboration, sport, social integration, network, neo-institutionalism, governance, organization

Förord

Denna uppsats har producerats under våren 2024 på Malmö universitet och har författats vid fakulteten för kultur och samhälle. Det har varit en mycket intressant och lärorik arbetsprocess. Grundidén kom från många års engagemang inom idrottsrörelsen kombinerat med ett stort samhällsintresse. Jag skulle vilja rikta ett stort tack till Patrik Hall & Mikael Spång som under vårterminen bidrog med värdefulla föreläsningar om modern politisk styrning, inklusive samverkan.

Lund den 21 maj, 2024

Matilda Ferhm

Innehållsförteckning

1. Inledning	1
1.1 Syfte	2
1.2 Frågeställning	2
1.3 Avgränsning	2
1.1 Bakgrund	3
1.4 Disposition	4
2. Tidigare forskning	5
3. Teoriöversikt	8
3.1 Teoretisk utgångspunkt	8
3.2 Network theory	9
3.3 Samverkan och nätverksstrukturer	11
3.4 Nyinstitutionalism	14
4. Insamling & Metod	15
4.1 Forskningsdesign	16
4.2 Metoddiskussion	18
4.3 Insamlingsmetod	18
5. Material	19
5.1 EU och Cohesion Policy	20
5.2 Idrottsföreningarnas integrationsfrämjande åtgärder	21
5.3 Sammanfattning	25
6. Analys	26
6.1 Strukturella brister och framgångar	27
6.2 Aktörers påverkan	29
6.3 Analys sammanfattning	30
7. Diskussion	31
7.1 Samverkansaktörer och relationer	31
7.2 Idrottsrörelsens samverkansform	32
8. Slutsats och vidare forskning	36
8.1 Den politiska samverkan mellan idrottsrörelsen och den offentliga sektorn	37
8.2 Vidare forskning	37
Käll- och litteraturförteckning	39

1. Inledning

De senaste åren har immigration varit ett aktuellt ämne i Sverige. Enligt Statistikmyndigheten (SCB) beräknas upp mot 35 000 ensamkommande barn ha sökt asyl i Sverige under 2015. 7 år senare, 2022 beräknas 20 000 av dessa vara folkbokförda i Sverige (SCB, 2023). När antalet migranter är så stort kan det i sin tur leda till vissa svårigheter för dessa människors integration i samhället.

Idrott kan i vissa fall förknippas med mervärde för samhället där gemenskap och tillhörighet kan bli centralt för individer och grupper. Samtidigt kan detta bli ett belysande exempel på hur befintlig uppdelning i samhället och segregation ser ut, för de som ej kan eller har möjlighet att delta. Riksidrottsförbundet (RF) har enligt Centrum för idrottsforskning (2023) tilldelats offentligt stöd för att genomföra integrationsfrämjande åtgärder i utsatta områden sedan 2017. Tillsammans med RFs distriktsorganisationer har 88,5 miljoner kronor fördelats sedan 2017 för att minska segregation med hjälp av att stärka föreningslivet i utsatta områden. Därutöver gavs även ett offentligt bidrag på 100 miljoner kronor till Riksidrottsförbundet (RF) 2023. Detta för att utveckla idrottsverksamheten inom utsatta områden (Regeringen, 2023). RFs statistik från 2021 visar att desto bättre socioekonomiska förutsättningar som finns i ett bostadsområde, desto fler ungdomar deltar även i föreningsidrott (Centrum för idrottsforskning, 2023). Idrottsrörelsen används på olika sätt för att påverka den sociala integrationen positivt. För att detta ska kunna ske, kan en samverkan mellan olika aktörer inom idrottsrörelsen och den offentliga sektorn vara nödvändig.

Tidigare forskning visar att det finns stora utmaningar inom samverkan för idrottsbaserade interventioner för integration (Ekholm, 2019; Ekholm, D., & Holmlid, S. 2020; Medeiros, 2010; Riksidrottsförbundet, 2023). Dessa beskrivs ofta i teorin men mer sällan i empiri. Med hjälp av Network Theory och Nyinstitutionalismen vill denna studie därför undersöka hur samverkan är utformad mellan idrottsbaserade interventioner och den offentliga sektorn, för att på så sätt ta bidra med kunskapsluckor inom denna typ av samverkansform. Dessutom belysa huruvida de undersökta strukturerna kan appliceras på andra områden i samhället för att bidra till att lösa sociala problem. Idrottsrörelsen är relevant eftersom det finns flera exempel på tvärssektoriell styrning och det kan hjälpa till att skapa insikter för samverkan och

nätverksstrukturer på ett objektvt sätt. Sverige har en lång tradition inom idrottskultur. Samtidigt finns det segregation i samhället och genom flera idrottsbaserade projekt arbetar man för att motarbeta detta. Idrottens sammanhang känns därför som en mycket konkret, relevant och definierad utgångspunkt. Även om idrott som verktyg står i fokus i denna studie, har ett brett och objektvt perspektiv tillgodosetts för att kunna öppna dörrar till tvärvetenskap, tvärssektoriell diskussion och viktiga mönster för andra samhällsutmaningar.

1.1 Syfte

Syftet med arbetet är att undersöka samverkan mellan idrottsrörelsen och den offentliga sektorn. Den redan befintliga idrottsrörelsen kan utnyttjas i samhället vid arbete med att bemöta samhällsproblem och social integration. Därav kommer arbetet undersöka hur samverkan mellan idrottsrörelsen och omvärlden organiseras. Genom att bland annat studera olika idrottsbaserade insatser, projekt och *Erasmus+ Idrott* strävar arbetet efter att förstå om det går att politiskt styra social integration med hjälp av idrott och hur det i så fall genomförs.

Undersökningen belyser samverkansformen av att använda idrott som verktyg för integrering och även om denna är unik. Detta för att kunna bidra till forskningen med effektiva och möjligen unika strukturer som denna typ av samverkansform bär. Alternativt belysa den problematik eller brister som finns inom en sådan samverkansform. Eventuellt kan strukturerna appliceras på andra områden som samverkar för att bemöta likgiltiga eller andra samhällsproblem.

1.2 Frågeställning

- *Hur ser samverkan ut mellan idrottsrörelsen och den offentliga sektorn för social integration?*

1.3 Avgränsning

Arbetet avgränsas med ett nationellt fokus på Sverige. Detta eftersom en global ansats hade kunnat bli allt för bred och försvåra möjligheten att besvara frågeställningen. Trots detta kommer inslag från projekt i Danmark också att ta plats i arbetet. Detta eftersom projektet anses

likvärdigt med andra projekt i Sverige, samt att ländernas geografiska position och kultur har vissa likheter. Länder kan skilja sig mycket åt gällande idrottskultur men också invandringspolitik och befintlig social segregation. Sverige är ett land med stark idrottskultur och idrottsengagemang vilket även visat sig historiskt. Samtidigt har flertalet projekt, initiativ och åtgärder implementerats inom idrottsföreningar i Sverige de senaste åren för integrering. Av denna anledning är frågeställningen relevant att applicera på just Sverige. Idrott används som verktyg i studien för att undersöka politisk samverkan bland annat på grund av de historiska och aktuella ekonomiska bidrag som ges från regeringen. Därutöver spelar som tidigare nämnt även Sveriges starka idrottskultur och idrottsengagemang en stor roll.

Forskningsfrågan som valts är relevant för att uppnå studiens syfte. Den övergripande problemställningen berör idrottens roll för social integration, och dess politiska styrning i form av samverkan. Därav riktas frågeställningen mot utformningen av den befintliga samverkan. För att förstå nätverksstrukturer och den politiska samverkan krävs ett bredare perspektiv än det lokala och nationella. Detta görs med hjälp av att inkludera EU som aktör och framförallt forskning från Europakommissionen som behandlar idrottens sätt att bidra till regional utveckling. Nätverksstrukturer och samverkan kan ofta identifieras i exempelvis beslut, policys och organisationsteoretiska strukturer. Av denna anledning kan EU stå som en essentiell aktör med policys som följs av Sverige. Begreppet ”idrott” inom denna studie avser föreningsidrott. Dessutom tas begreppet ”idrottsbaserade innovationer” upp, som avser exempelvis projekt eller insatser för social integrering med olika idrottskvalificerade aktiviteter. Den offentliga sektorn inkluderar statliga och kommunala myndigheter, främst de som på ett tydligt sätt bidrar med finansiering, infrastruktur, utbildning och regelverk som berör idrottsrörelsen.

1.1 Bakgrund

Enligt Dahlstedt et al., (2021) har det under de senaste åren funnits olika insatser och initiativ som vill förebygga problem som skapas från segregation, detta genom att använda idrott som verktyg för integrerande ändamål (Dahlstedt et al., 2021. s. 38-39). Idrotten i sig är viktig i många samhällsaspekter. Bland annat ger den en stor hälsovinst, i form av dess möjlighet att förbättra fysisk och psykisk hälsa (Riksidrottsförbundet, 2023). Dessutom är idrott en bidragande faktor till positiva sociala effekter i samhället (RF., SISU, u.å.). Idrott i förening kan också bidra till integration (RF., SISU, u.å.).

SISU Idrottsutbildarna är ett studieförbund inom idrottsrörelsen. Med folkbildning och utbildning ska stöd ges till idrotten för att på så sätt driva utveckling (SISU, 2024). RF SISU (2022) uttrycker att många av de utmaningar de ställs inför gällande samverkan handlar om tillgänglighet till lokaler, bidragsregler och lokalkostnader. Även om kommunsamverkan är befintlig, krävs ett större initiativ än så, från kommunerna för idrotten. På så sätt menar RF SISU (2022) också att man därmed kan skapa förbättrade möjligheter för samverkan med föreningar emellan. Idrotten i Skåne efterlyser framförallt ett aktivt kommunalt arbete för samverkan. Detta för att på så sätt bygga broar till samverkan mellan kommuner och över kommungränserna (RF SISU, 2022). Enligt Östberg & Qvist (2020) kan samverkan vara en avgörande del för att främja innovationer, en ökad delaktighet samt legitimitet. Likaså kan samverkan skapa möjligheter för effektivitet och resursanvändning (Östberg & Qvist, 2020). Samverkan kan alltså vara en viktig aspekt inom både offentlig upphandling och sådan planering som är i behov av samarbete. Det kan dessutom skapa alternativa lösningar, hantering av komplexitet samt ökad effektivitet och resurseffektivitet. Genom att möjliggöra samarbete mellan regering och civilsamhälle kan samverkan också driva fram frivilliga åtgärder, vilket i sin tur kan bygga förtroende och skapa en gemensam förståelse för samhällsfrågor. Därmed behöver samverkan inte bara vara ett tillvägagångssätt för att uppnå specifika mål, utan kan också vara en grundläggande metod för att gynna en gemensam, hållbar och inkluderande samhällsutveckling (Östberg & Qvist, 2020). Cohesion Policy är en policy som grundades för att framförallt minska ekonomiska och sociala skillnader mellan regioner inom EU (European Commission, u.å). "Share" är en plattform skapad av EU-kommissionen för att främja idrottens roll för regional och lokal utveckling (European Commission, 2023). Under 2018 lanserades en guide för idrottsorganisationer och offentliga myndigheter under Cohesion Policy. Med hjälp av denna guide vill initiativet förbättra tillgången till stöd för de förutnämnda aktörerna. En sjuårig programperiod råder mellan 2021-2027 för att bland annat jämna ut sociala skillnader mellan regioner och länder. Det är Cohesion Policies fonder som levererar det ekonomiska stödet. Följaktligen är EU-kommissionen ansvarig för övervakning, att ersätta utgifter och budgetansvar (European Commission, 2023. s. 4).

1.4 Disposition

Studien kommer med sitt inledande kapitel att skapa en större förståelse för ämnet och motivera syftet. Följaktligen kommer inledningen även att presentera syftet med arbetet och frågeställningen som kommer att besvaras. Tidigare forskning presenteras och därefter en

teoriöversikt Teoriöversikten står för redovisande av centrala teorier och begrepp, tillsammans med en motivering och koppling till studiens syfte. Vidare behandlas en metoddiskussion gällande val av metod tillsammans med en metodbeskrivning för att åskådliggöra hur metodologin används för att besvara frågeställningen. Empirin tas upp i studiens femte och sjätte kapitel för att sedan genomföra sammanfattning, analys och diskussion. Studien avslutas med en slutsats och förslag till vidare forskning.

2. Tidigare forskning

I detta avsnitt kommer forskningsområdet gällande idrott och integration samt samverkan att behandlas. Följaktligen presenteras kunskapsöversikt med historisk kontext, nyligen genomförda studier och vetenskapliga tidskrifter.

Under 2002 publicerades en kunskapsöversikt över idrott och integration av Riksidrottsförbundet (RF). Framförallt presenteras fyra olika studier som berör bland annat integrering och fotboll. Exempelvis studerades idrottens tillgänglighet för invandrargrupper, skillnader mellan ungdomsgruppers levnadssätt, värderingar och framtidsperspektiv. Då framgick det att invandrarungdomar är mindre fysiskt aktiva jämfört med kontrollgruppen. 30 procent av flickorna var medlemmar i en idrottsförening (mot 54 procent i kontrollgruppen), samt 59 procent av pojkarna (mot 74 procent i kontrollgruppen). Mycket av den forskning som gjorts kan med sina resultat komplettera varandra (Riksidrottsförbundet, 2002).

Centrum för idrottsforskning (CIF) presenterar en analys av idrottens möjligheter att påverka och minska segregationen i samhället. En del av detta är RFs totalstudie som genomfördes 2021. Den bidrar med mycket tillförlitliga resultat på segregationens inverkan på ungdomsidrott. Studien påvisar att ökat deltagande i föreningsidrott påverkas av desto bättre socioekonomiska förutsättningar som finns i ett bostadsområde. Det visas ett underskott på 55 procent av flickors deltagande i bostadsområden med socioekonomiska utmaningar i jämförelse med Sverige generellt. I de områden som har mycket goda socioekonomiska förutsättningar överträffar deltagandet med 36 procent. Deltagandet av idrottande har mätts genom LOK-stödberättigande idrottsverksamheter i åldern 7-25 år (CIF, 2023). Forskare menar på att de insatser och förändringar som görs för integrering inom idrott behöver vara mer innovativa och mer hållbara utan regelbundna ekonomiska bidrag. Riksidrottsförbundet har i sin tur 19 stycken distriktsorganisationer som tillsammans fick ansvar att genomföra

insatser i segregerade områden, med hjälp av ett offentligt stöd på 88,5 miljoner kronor under perioden 2017-2023. För att verkställa önskad effekt har en mångfald av resurser och åtgärder implementerats i arbetet för en minskad segregation (CIF, 2023).

Vidare har flertalet vetenskapliga tidskrifter publicerats med syfte att undersöka formalisering av idrottsbaserade interventioner. Men också mer specifikt kommun och samhälle i samverkan. Ekholm (2019) diskuterar organiseringen av två olika samhällsfrämjande idrottsinitiativ i en rapport om idrott som lokal socialpolitik. Trots liknande upplägg har verksamheternas etablering, ekonomiska möjligheter, befintliga föreningsverksamheter och utarbetade plan sett mycket olika ut. Detta speglar vikten av långsiktig etablering, ekonomiska resurser, stöd av förvaltning på lokal nivå, utarbetat program och potential att nå politiska mål för att nå framgång med insatserna (Ekholm, 2019. s. 7-8). Ekholm (2019) poängterar också att insatsernas mål och förväntningar ska ifrågasättas och bör diskuteras. Exempelvis kan orealistiska förväntningar göra att det som faktiskt uppnås inte värdesätts tillräckligt. Huruvida civilsamhället och ideella aktörer bör vara ansvarstagande inom sociala tjänster diskuteras slutligen. Idrott i sin helhet och tillgången till denna för utsatta individer kan vara ett tillräckligt område i sig att arbeta för (Ekholm, 2019. s. 83-88).

Med fokus på samverkan och nätverksstrukturer har Ekholm & Holmlid (2020) diskuterat detta vidare i sin artikel kring idrottsbaserade interventioner. Med hjälp av dessa interventioner kan sociala mål uppnås, men med krav på noggrann styrning. Artikelns fokus är att studera och analysera interventionernas långsiktighet och effektivitet. Även här används samma två samhällsfrämjande idrottsinitiativ som rapporten ovan. I teorin framförs sektoröverskridande samarbeten och framförallt dess flexibilitet. Utgångspunkten är att förstå hur insatserna både grundades, tolkades och villkoren som de två initiativen hade därefter. Nätverkets aktörer såsom exempelvis kommuner värderas högt för att genom deras perspektiv identifiera framgångar och hinder (Ekholm, D., & Holmlid, S. 2020). Kommunerna kan tillhandahålla både ekonomiskt stöd och fysiska mötesplatser som lokaler. Svårigheter inom samverkan uppstod vid målbild, förväntningar och kommunikation. En annan grundläggande aktör är en stiftelse som initierade arrangemanget, som tycks ha organisatoriska brister för exempelvis den administrativa delen eller att styra strategiskt. Däremot kan stiftelsen med sin insikt och relationer skapa interventionen. Detta bland annat med hjälp av medlemmarna inom stiftelsen som har olika erfarenheter inom idrottsverksamheten. Sammanfattningsvis konstaterar Ekholm, D., & Holmlid, S. (2020)

viktiga beståndsdelar för ett fungerande initiativ med samverkan och nätverksstrukturer. Dessa är bland annat strategiska förmågor hos aktörer och fokus på öppenhet och anpassning. Avslutningsvis poängterar artikelns slutsatser att vara uppmärksamma på de förutsättningar som faktiskt krävs, att skapa god kommunikation och utnyttja resurser effektivt. Detta för en långsiktig och positiv utveckling (Ekholm, D., & Holmlid, S. 2020).

Likt Sverige har även Danmark en tradition av statligt stöd och samarbete med idrottsföreningar. I en fallstudie undersöker Agergaard & la Cour (2012) att styra integrering genom sport i Danmark. Även här riktas fokus mot ett projekt, "*Sporttrack*", som vill lösa välfärdsfrågor såsom integrering genom idrott. Projektet finansieras av det danska ministeriet för integrering samt bostadsföreningar och mindre delar från idrottsorganisationer. Kommun, organisation för idrottsklubbar och bostadsföreningar är alla deltagande i projektet. Här delar inte aktörerna samma uppfattning om hur den praktiska integreringen genom sport inom projektet ska gå till. Exempelvis om projektet ska främjas som en aktivitet för barn, utbilda etniska minoritetsledare eller utbildning som tillgång för Danmarks unga.

Att det skiljer sig åt uppmärksammar å ena sidan ämnets komplexitet. Å andra sidan kan det ge en förståelse för olika styrningsrationaliteter (Agergaard, S., & la Cour, A. M. 2012. s. 26-29). Studien framför också förändringarna som tycks ske inom styrningsrationaliteter och New Public Management. Exempelvis menar Agergaard, S., & la Cour, A. M. (2012) att den offentliga sektorn på visst sätt ersätts av den privata. Inom projektet "*Sporttrack*" har den danska regeringen uppmuntrat anställda inom projektet att utföra mätningar för deltagare och engagemang. Detta blev senare uppgifter för socialarbetare då rekryteringen kom att behöva expandera. Ansvaret för välfärdsfrågor som integration ges till organisationer istället för att satsa på samarbete och företrädare statens intressen (Agergaard, S., & la Cour, A. M. 2012. s. 30).

Fallstudien använder "*Sporttrack*" som exempel för att påvisa hur integration genom idrott kan styras med offentliga och frivilliga partnerskap. De offentliga myndigheterna anses framförallt bidra med ekonomi och projektledning. Vidare finns det en skillnad mellan de statliga och icke-statliga aktörernas uppfattningar om projektets mål och arbete. Slutligen avslutas diskussionen med frågeställning gällande huruvida det faktiskt handlar om brister inom integration med idrott - kontra olikheterna mellan statliga och icke-statliga aktörers perspektiv (Agergaard, S., & la Cour, A. M. 2012. s. 32). För att gå tillbaka i tiden presenterade Medeiros (2010) en utvärderande rapport om *Cohesion Policies* konsekvenser i

Sverige mellan 1995 och 2013. Även om den visar att de generella effekterna kan anses ha varit låga, menar Medeiros (2010) att det inom det socioekonomiska fältet för *Cohesion policy* var högre effekter. Dessutom framför rapporten en diskussion gällande huruvida Sverige står i behov av *Cohesion policy* och dess bidrag för utveckling (Medeiros, 2010. s. 254). Under 1995-1999 gavs nästan hälften av *Cohesion Policies* fonder till social integration (Medeiros, 2010. s. 261-262). Sammanfattningsvis ges förslag till framtida forskning inom de brister som upptäcks vid implementeringen. Byråkrati, strategier och övervakning behöver förbättras. Avslutningsvis kan en idé vara att fokusera på investeringen inom de medelstora städerna, för att säkerställa och öka effektiviteten (Medeiros, 2010. s. 266-267).

3. Teoriöversikt

Avsnittet behandlar de teorier och begrepp som ligger till grund för studien. 'Network Theory' är en väsentlig del av studiens teoretisering. Samverkan som begrepp förklaras. Detta för att förstå hur denna del utgör en förutsättning för 'Network Theory'-funktionen. Viktiga aspekter, förutsättningar och krav kommer också att ta plats. 'Nyinstitutionalismens' grundläggande utgångspunkter presenteras.

3.1 Teoretisk utgångspunkt

Som teoretisk utgångspunkt ligger följande begrepp och teorier till grund för studien: Network Theory, Samverkan och Nyinstitutionalism. För att studera samverkan mellan idrottsrörelsen och den offentliga sektorn kommer tydliga definitioner av teorierna att ges i detta kapitel. Utgångspunkten för denna studie är empiriskt material som kan analyseras med hjälp av en förståelse för interorganisatoriska nätverk där kommuner och ideell sektor blir beroende av varandra. Med hjälp av teorin kan samverkan och olika förhandlingar eller processer identifieras. Utöver detta kan de olika aktörernas ömsesidiga beroende, strukturernas betydelse, makt och inflytande diskuteras med stöd av den teoretiska utgångspunkten för att besvara studiens frågeställning.

Som motivering för val av teori kommer den här studien att åskådliggöra det som sker inom, mellan och för olika myndigheter och aktörer inom idrottsrörelsen och den offentliga sektorn. Därför anses samverkan som en viktig del för att bidra med förståelse till detta. Med hjälp av *Network Theory* kan djupdykning ske i vilka relationerna är, hur processerna ser ut men

också var det brister eller vad som anses effektivt. Detta för att det stämmer överens med studiens syfte och besvarande av dess frågeställning. Slutligen kommer Nyinstitutionalismen kunna bidra med att sätta organisationerna och dess djupt förankrade normer i fokus.

För att förstå vilka aktörer, resurser och strukturer som används värderas nätverksstrukturer som del av teorin högt. Detta eftersom samordningen av resurser ger betydelsefulla insikter till varför processerna och strukturerna ser ut som de gör, vilket kan skapa klarhet inom komplexa områden. Att i viss mån kunna identifiera mönster inom befintlig samverkan och idrottsbaserade interventioner kan bidra till att urskilja vilka praktiska verktyg som krävs inom framtidens insatser eller projekt. Arbetet har även undersökt *Cohesion policy* och denna behandlas tillsammans med det empiriska materialet i kapitel 5. Samverkan mellan politiken och idrottsrörelsen exemplifieras genom denna policy från EU-nivå till mikronivå. Samverkansformen som denna studie studerar kan alltså vara en del av *Cohesion policy* och vice versa. *Cohesion policy* kommer från EU. Sverige som medlemsland i EU följer dess policy och blir därmed en del av nätverksstrukturerna eftersom det i sin tur kan utveckla relationer. Genom att förstå hur, på vilket sätt och varför EU värdesätter idrott genom *Cohesion policy* förstår vi hur den kan användas som en del av nätverket som studien fokuserar på.

Genom Nyinstitutionalismen kan ytterligare ett perspektiv studeras av de befintliga nätverksstrukturerna och samverkan. Det kan skapa större betydelse för relationen mellan aktör och organisation med hjälp av fokus på institutionerna som utgångspunkt. Nyinstitutionalismen kommer därför att bidra med flera aspekter i analys och diskussionsdel utöver det som *Network Theory* och samverkan i sin ensamhet kan. Detta omfattar ett mer processinriktat fokus kring hur reformer sker och hur de tas emot, rådande normer och den tröghet vissa organisationer besitter.

3.2 Network theory

Agranoff et al., (2014) förklarar nätverk som en viktig och nödvändig beståndsdel för den moderna offentliga sektorns uppbyggnad. Nätverk består av en grupp aktörer som exempelvis människor eller organisationer. Dessa är i sin tur sammanlänkade av en serie frivilliga eller tvingande utbyten eller samarbeten (Agranoff et al., 2014. s. 15). Generellt sett definieras ett

enskilt nätverk som en samling av aktörer som arbetar tillsammans för att nå gemensamma mål i ett ömsesidigt beroende. Detta handlar om de produkter, verksamheter eller resultat som måste produceras kollektivt. Nätverk kan därför handla om alla typer av strukturer, men främst där ett samarbete inte endast utgår ifrån maktförhållanden eller hierarki (Agranoff et al., 2014. s. 16). Detta relaterar starkt till studiens uppfattning om idrottsrörelsens sätt att kunna påverka social integration. Idrottsrörelsen kan ses som en grupp aktörer, och dessa arbetar kollektivt för att nå politiska mål och resultat, exempelvis integration. Likaså kan nätverket också bestå av aktörer från den offentliga sektorn, som eventuellt ser ett ömsesidigt beroende med idrottsrörelsen och därför väljer att ingå i ett samarbete.

Fokus på relationer mellan aktörer kan ge betydelsefulla insikter av dess resultat. Aktörernas individuella egenskaper står inte lika mycket i fokus. Perspektivet ur den sociala nätverksteorin bidrar med två huvudsakliga kategorier, *The flow model* och *The bond model*. Inom *The flow model* kan viktiga insikter inom kopplingar mellan position, flödes hastighet, struktur och prestationsresultat utvinnas. *The bond model* menar att de sociala kopplingarna mellan människor och samhället gör kollektiva samarbeten möjliga. Följaktligen bygger *The bond model* på att nätverksband kan se till att förena och skapa handling (Agranoff et al., 2014. s. 17).

Ifrågasättande har skett vid teoretiseringen av nätverk, bland annat har det diskuterats att den endast genererar beskrivande insikter som inte kan användas som en applicerbar teori. Kritiken har besvarats genom att olika nätverksteorier har expanderat och finns nu inom flera olika vetenskapsområden (Agranoff et al., 2014. s. 15). Definitionen av nätverk kan därför skilja sig åt beroende på område. Men det alla nätverk har gemensamt är att det är centralt med relationer (Agranoff et al., 2014. s. 16). De nätverk som tycks finnas inom och mellan idrottsrörelsen och den offentliga sektorn anses därmed också ha viktiga relationer, vilket kommer att analyseras och diskuteras i uppsatsens senare delar. Vidare har kritik inom nätverksteorins abstrakta delar också tagits upp (Agranoff et al., 2014. s. 24). Detta ger studien anledning att fördjupa sig i vilken del av nätverksteorin som blir applicerbar för studien.

I de situationer då beroende inom organisationen uppstår och det inte går att styra med hierarki identifierades *Governance network theory*. Denna typ av styrning inom nätverk levererar effektivt resultat med hjälp av självorganiserade interorganisatoriska relationer.

Detta för att det till exempel inte går att införa en viss typ av implementering på grund av organisationens enskilda makt eller kapacitet (Agranoff et al., 2014. s. 22-23). Att det inom nätverk inte går att styra med hierarki är relevant för studien då det i många fall kan saknas resurser i enskilda idrottsföreningar eller städer. På så vis kan *Governance network theory* appliceras i detta forskningsområde då mycket av samverkan och styrningen kan påverkas av just makt och kapacitet. Ett annat identifierbart nätverk är samarbetsnätverk.

Samarbetsnätverk ser en viktig aspekt i att människor och organisationer ska förstå att de är beroende av varandra enligt teorin. Därför bör fokus här vara att förändra beteenden genom att skapa nya slags relationer mellan och med varandra (Agranoff et al., 2014. s. 33).

Network theory inom den offentliga sektorn ger denna undersökning värde bland annat eftersom teorin har såväl abstrakta som konkreta perspektiv. Enligt Agranoff et al., (2014) ses det abstrakta ofta som en svaghet i teorin, och att det bidrar till svårigheter att förstå nätverk. Trots det anser jag att det abstrakta är en förutsättning för att förstå fenomenet som undersöks. Det abstrakta tänkandet utifrån nätverksteorin kan bidra till att identifiera viktiga relationer och därav dess funktioner, genom att navigera i det som står utanför påtagliga fakta inom samarbete mellan olika aktörer för idrottsbaserade interventioner. Teorin används som en del av analysverktyget för studien i kapitel 8. Med hjälp av nätverk, aktörer, maktförhållanden, hierarki, den sociala nätverksteorin, *Governance network theory*, samarbetsnätverk och applicera ett abstrakt perspektiv kommer samverkan mellan idrottsrörelsen och den offentliga sektorn undersökas. Teorin är intressant i förhållande till mitt forskningsområde då de belyser nätverk som kan innehålla allt från tvingande eller frivilliga samarbeten, ömsesidigt beroende, kollektiv produktion, leverans av resultat eller politiska mål. Dessa aspekter tillgodoses i analysdelen för att på så sätt verkligen förstå hur samverkan ser ut mellan idrottsrörelsen och den offentliga sektorn, för att påverka social integration.

3.3 Samverkan och nätverksstrukturer

Hedberg Rundgren et al., (2022) förklarar att samverkan sker mellan flertalet aktörer.

Aktörerna levererar offentliga tjänster med hjälp av beaktande av relationer, processer och ledning. Vidare kan aktörerna därmed också utformas som en del av ett större beslutsfattande system (Hedberg Rundgren et al., 2022. s. 24). Utan någon närmare hänsyn till hur

samverkan organiseras - grundas den generellt sett med en gemensam verksamhet i syfte att uppnå gemensamma mål. Viss samverkan går även under ramen för lagar som myndigheter arbetar utifrån för särskilda uppdrag (Hedberg Rundgren et al., 2022). Inom samverkan mellan idrottsrörelsen och den offentliga sektorn finns flertalet aktörer, som alla fyller olika funktioner. För att undersöka dessa aktörers roller närmare och dess relation till varandra blir samverkan ett grundläggande perspektiv.

En modell som tydliggör samverkan kan vara Berggrens (1982) modell som åskådliggör dess delar. Delarna i modellen är: *Koordination, Kollaboration, Integration och Konsultation* som även kan beskrivas som *Samordning, Samverkan, Sammansmältning och Samråd*. Utbyte mellan aktörer kan ske inom samordning utan ett gemensamt ansvar, till skillnad från samverkan som utgår ifrån gemensam arbetsform och mål. Detta kan exemplifieras i de idrottsbaserade interventioner som sker inom idrottsföreningar frivilligt, samt de insatser som bygger på politiska mål eller finansiering från den offentliga sektorn. Axelsson och Bihari Axelsson (2006, 2007) diskuterar vidare gällande integration och menar att denna del kan, beroende på hur den kombineras, leda till olika samarbetsformer. Olika nivåer av integration inom exempelvis samordning av resurser kan grundas inom nätverksteorier. Detta med ett syfte att utveckla relationer mellan organisationer (Hedberg Rundgren et al., 2022. s. 28-32).

Hedberg Rundgren et al., (2022) poängterar organisationers individer som är essentiella för samspel. Dessa kan vara mellan tjänstemän eller andra professionsutövare men framförallt i samspel mellan individer. Det finns flera förutsättningar, krav och aspekter att ta i akt vid försök till samverkan. Exempelvis kan personliga agendor och maktbalans utgöra en viss typ av konsekvenser för framtida samarbeten för samverkan. Det kan vara nödvändigt att ha en förståelse för beroendet av varandra och att skapa bra kommunikationskanaler, samarbetsklimat och medvetenhet gällande handlingsutrymmen och agenda. Vid samverkan mellan organisationer har det i många fall skett beslut av någon form av styrande organ, samarbetet blir därav som en konsekvens. Enligt Hedberg Rundgren et al., (2022) kan det finnas svårigheter med samverkan. Exempelvis hur den bör organiseras eller på vilket sätt aktörerna ska samverka för att uppnå sina mål. Vissa uppgifter anses alltför begränsade att lösa för exempelvis en enskild förvaltning. Därav krävs det kompletterande lösningar utifrån, en interorganisatorisk samverkan. Resurserna är drivkraften och då kan olika nätverksstrukturer utvecklas. Interorganisatoriska nätverk kan ses som en uppsättning av organisationer som alla utgår från samma syfte. Till skillnad från *Governance* löser en annan

styrningsform *Generative Governance* istället problem i samverkan med offentliga och privata aktörer. Då kan den nytänkande problemlösningsprocessen skapas, som oftast inte sker inom *Governance* på grund av obligatorisk styrning eller frivilliga samarbeten. Detta kan även resultera i en så kallad decentraliserad flernivåstyrning, ny lokalism (Hedberg Rundgren et al., 2022. s. 36-44). Vidare kan policyintegrering på ett enklare sätt beskriva hur olika områden inom politiken samordnas enligt Svensson (2022). Det finns dock många områden som är komplexa och som samtidigt ska genomsyra alla verksamheter i den offentliga sektorn. Därav finns det även många förutsättningar för att kunna kombinera en tvärsektorieell styrning med den klassiska välfärdens organisering. Svårigheter uppdragas när tvärsektionella frågor ska uppmärksammas utan att tappa fokus från uppdraget. Perspektivintegrering kan bli nödvändigt för att samordna processer och skapa god kommunikation med flera aktörer och verksamheter. Värt att nämna är jurisdiktionen, som blir extra relevant för relationen mellan policyintegrering och olika sektors professioner. För att kunna uppnå en full "policy integration" behöver allt kunna integreras med allt (Svensson, 2022. s. 151- 165).

Östberg & Qvist (2020) menar att komplexiteten av samverkan sker vid en bred mångfald av intressen, vid behov av koordinering, styrning eller av tydliga processer. Dessutom kan samverkan skapa en komplexitet när beslutsfattande sker. Östberg & Qvist (2020) menar även att samverkan kan öka en generell risk för motstridiga intressen och konflikter (Östberg & Qvist, 2020). Likt dessa exempel poängterar även Hall & Hysing (2019) samverkans komplexitet. Hall & Hysing (2020) belyser att det inom en samverkan ofta finns olika incitament samt mål, och att dessa bidrar till att samverkan blir komplex. I sin tur menar Hall & Hysing (2020) även att bristande gemensam förståelse och dess olika syn på processens mål och resultat är en bidragande faktor (Hall & Hysing, 2019). För att politiskt styra samverkan försöker man bland annat med lagstiftningar och policys eller ekonomiska incitament och sanktioner. Men det kan också handla om skapande av institutionella strukturer, tydlig kommunikation och ledarskap, övervakning och utvärdering (Östberg & Qvist 2020). Hall & Hysing (2019) belyser liknande punkter men tar även upp skapande av incitament för deltagande, fastställa gemensamma mål och använda hot om reglering för att politiskt försöka styra samverkan (Hall & Hysing, 2019).

För att samhällets insatser ska kunna koordineras krävs samverkan också på en strategisk nivå. Liljegren (2022) menar att strategisk samverkan kan nämnas som nätverksstyrning med

aktörer som: *interagerar genom förhandlingar, samverkan inom ett institutionaliserat ramverk, med självreglerande nätverk, med bidragande till produktion av tjänster samt är informellt eller formellt styrda*. Detta med eventuella brister, såsom bristande förmåga att översätta handlingar in i policy eller faktisk problemlösning (Liljegren, 2022. s. 209-212). Kommuner som saknar vissa resurser och samverkan mellan kommuner kan då bli en verksamhet, en interkommunal samverkan. Då kan kommunernas resurser öka och kvaliteten kan höjas. Dessutom sprids risker och ekonomiska kostnader fördelas (Thomasson, 2022. s. 229-233). Slutligen spelar myndigheters förmåga att samverka med varandra en stor roll. Detta kan ske inom en interaktiv samhällsstyrning. Det kan skapa en mycket essentiell funktion för produktion av offentlig service. Utmaningen handlar främst om att både skapa förutsättningar för innovation men samtidigt se till att mottagare finns för dessa nya lösningar (Lofström, 2022. s. 313-328).

Föregående teoriavsnitt berörde nätverk, detta avsnitt kompletterar den teoretiska utgångspunkten genom att fokusera på samverkan och dess aktörer, dess funktioner i de nätverk som ska analyseras och diskuteras. På så sätt kompletterar också de två föregående avsnitten varandra. Denna del av teorin bidrar med förståelse för samverkans aktörer, samverkans förutsättningar och komplexitet, policyintegrering och hur decentraliserad flernivåstyrning och interorganisatorisk samverkan kan skapas. Att studera samverkan mellan idrottsrörelsen och den offentliga sektorn för att bemöta samhällsproblem innebär att på ett enklare sätt kunna urskilja vem eller vad som har betydelse och likaså påverkar processen eller utgångsfallet. *Network theory* som teori täcker mycket av det jag vill studera i denna studie, men den samverkansform som används för att bemöta social integration genom idrott känns mycket relevant. Jag vill dels ta reda på om den är unik, dels hur den organiseras och ser ut, var det finns brister och vilka framgångarna är.

3.4 Nyinstitutionalism

Enligt Hall (2012) utgår Nyinstitutionalism från att institutioner är svårföränderliga eftersom dessa kräver förändringar i djupt förankrade normer. "Institutioner" omfattar organisationer och dess normer. De lokala förutsättningarna spelar stor roll eftersom reformerna oftast kommer från högre nivåer och anpassas sedan efter rutiner och normer utefter det lokala (Hall, 2012. s. 76-77).

Följaktligen är det enligt Lecours (2005) centralt för *Nyinstitutionalism* att det är institutionerna som formar handlingar. Det finns två perspektiv på dessa handlingar i relation till institutionerna. Dessa handlar om vad institutionerna är och vad de bidrar till. Första perspektivet ser institutioner som neutrala men föränderliga efter samhällets verkande faktorer. Det andra perspektivet ser institutioner som aktörer kan nyttja för att lösa problem eller uppnå mål, vilket också kritiserats av nyinstitutionalister. Detta eftersom det kan minska den potential den enskilda institutionen har inom politiska resultat. Enligt teorin är institutioner det som både formar politiska processer och är med i alla inslag av politiken.

Vidare vill *Nyinstitutionalismen* därför använda institutioner som viktiga delar eller utgångspunkter när det gäller handling och resultat. Det som styr aktörernas beteende är de befintliga strukturerna hos institutionerna. För att uppnå politisk förändring krävs därför institutionell förändring, annars riskerar aktörernas beteende att inte heller förändras (Lecours, 2005. s. 8-11).

Av den kritik teorin stött på är bland annat dess sätt att användas ur ett empiriskt och teoretiskt perspektiv. Men också att *Nyinstitutionalismen* bör kunna förklara förändring utifrån hänvisning till dess omgivning eftersom den ofta hävdar att förändringarna sker utifrån institutionernas system (Lecours, 2005. s. 59). Till skillnad från *Network theory* och att studera samverkan kommer *Nyinstitutionalismen* användas för att skapa större betydelse för relationen mellan aktörer och organisationerna. På så sätt täcks alla de områden som kommer analyseras och diskuteras: nätverk, aktörer, samverkan mellan dessa samt dess relationer och normer. Likaså anser jag att *Nyinstitutionalismen* bidrar med ett perspektiv på hur reformer sker och tas emot, hur rådande normer ser ut och påverkar omgivningen samt den tröghet vissa organisationer besitter. *Nyinstitutionalismen* kommer användas som ett extra angreppssätt för att förstå och undersöka samverkan mellan idrottsrörelsen och den offentliga sektorn.

4. Insamling & Metod

Arbetet baseras på en kvalitativ innehållsanalys där undersökningen besvarar frågeställningen med hjälp av insamling av material, detta beskrivs vidare i kapitel 4.3. Därefter genomförs en analys och diskussion av materialet. Förankringen i teorin är grundläggande. Med hjälp av

metodologin som valts kommer arbetet både att bidra till att undanröja kunskapsluckor inom området, och skapa en förståelse för ämnet och dess konsekvenser. På så sätt kan det valda forskningsfältet förstås, undersökas och analyseras och samtidigt skapa en bredd.

Forskningsdesign följt av studiens analysverktyg, metoddiskussion och insamlingsmetod beskrivs i följande kapitel.

4.1 Forskningsdesign

Det empiriska materialet som används för denna studie är delvis EUs program ”Erasmus+ idrott” som lyder under *Cohesion Policy* och arbetar för att främja deltagande inom idrott. Vidare används en omfattande rapport från Riksidrottsförbundet (RF) 2019, som undersökte 31 svenska idrottsföreningars arbete med integration. Utredningar, beslut och budgetering tar plats. Slutligen används hållbarhetsprogrammet ”Eos-Cares”, ”Interkultur Lund” och ”Hemmaplan” som exempel på decentraliserad flernivåstyrning.

Enligt Schreier (2012) är den kvalitativa innehållsanalysen en metod som är väsentlig när material inte kan beskrivas och förstås utan ett sammanhang. När materialets mening och betydelse förklaras av sig själv behövs inte den kvalitativa innehållsanalysen, utan det är när dessa är mindre synliga som metoden krävs (Schreier, 2012. s. 1-3). Därav valdes den kvalitativa innehållsanalysen för denna studie, då materialet som studeras inte nödvändigtvis kan förstås utan sammanhang.

Analysverktyget är analysen av det empiriska materialet i kapitel 8. Analysen genomförs med den valda teoretiska utgångspunkten. Materialet är främst primärdata i form av de undersökningar som insamlats och analyserats, vidare också sekundärdata som offentliga dokument, rapporter och utredningar. Det teoretiska ramverket appliceras på det insamlade materialet för att kunna analysera materialets koppling till de teoretiska perspektiven och besvara studiens frågeställning. Kapitel 10 syftar därför till att presentera svar på frågeställningen med materialets koppling till teori, som stöd för mina tolkningar i diskussionsdelen. Materialet hämtas företrädesvis från Riksidrottsförbundet (RF) samt Regeringskansliet. Studien kommer även att ta med vissa inslag av befintliga kvantitativa data, främst på grund av att befintlig tidig forskning hänvisar till essentiell statistik och datavisualisering. Enligt Esaiasson et al., (2015) är den kvalitativa textanalysen intresserad av mening och meningsskapande processer. Med det sagt mer specifikt vilken mening som

framhävs och i vilket sammanhang, samt av vilka medverkande. För att genomföra detta analyseras det material som anses vara relevant. Vidare kan det insamlade materialet användas efter att ha kategoriserats och granskats (Esaiasson et al., 2015. s. 211-234). För att undersöka samverkan krävs välgrundade perspektiv och teorier för att få en överskådlig, jämförande och trovärdig analys. Hur något påverkas kan även besvaras med hjälp av ett mer politiskt perspektiv som belyser strukturer, beslutsfattande och maktförhållanden. För att göra detta behöver det insamlade materialet som tidigare nämnts både kategoriseras men framförallt kritiskt granskas. Vilken mening som framhävs och av vilka blir relevant i förhållande till källkritiska kriterier som saklighet och opartiskhet.

Enligt Esaiasson et al., (2015) sker en beskrivande analys då man klassificerar verkligheten eller ett samhällsfenomen med hjälp av en teoretisk utgångspunkt. Detta kan sedan göras på olika sätt och med olika infallsvinklar beroende på problemformuleringar (Esaiasson et al., 2015. s. 136-137). För att studera politisk samverkan krävs en gedigen materialinsamling. Dessutom kommer den teoretiska utgångspunkten att spela en markant roll i huruvida verkligheten sedan presenteras. Den politiska samverkan innefattar både internationell, nationell och lokal nivå samt samarbetet med civilsamhället. Samverkan mellan dessa grundas i exempelvis beslut, policys, organisationsteoretiska strukturer, budgetering, resurser, handlingsutrymme och inflytande. Med detta sagt är det nödvändigt att ta hänsyn till verklighetens omfattning, både genom att selektivt välja ut material, och genom att frambringa så många delar och perspektiv som krävs. Källorna som ligger till grund för samverkan berör främst processerna för idrottsverksamhet. Detta kräver också en utökad sökning hos flertalet källor som berör samverkansprocesser inom andra likartade områden för att få ett så brett underlag som möjligt. Samverkan och nätverksstrukturer förklaras med hjälp av vetenskapliga böcker och tidskrifter. Antologin "*Perspektiv på samverkan : om utmaningar och möjligheter i välfärdens praktik*" av redaktörerna Hedberg Rundgren, Klinga, Löfström och Mossberg., (2022) kommer att vara tongivande. Vidare kommer metodologiska aspekter som historisk kontext, kritik, logik, och empiri tas i akt vid urval och användning av källor. Slutligen genomförs en diskussion med problematik, framgångar och nytänkande perspektiv och bygger på att behålla en objektivitet med hjälp av insamlingen som gjorts.

4.2 Metoddiskussion

Metoden för insamling sker inte med hjälp av intervjuer eller enkäter. Detta beror bland annat på den representativitet, etik och tillgänglighet som hade krävts för ett sådant tillvägagångsätt. För att undersöka brett huruvida samverkan inom idrottens sociala integrativa roll ser ut är en sådan metodik ineffektiv och inte motiverande. För det första hade representativiteten blivit mycket smal i förhållande till studiens omfång. Vid en undersökning på endast ett fåtal personer eller medarbetare i en organisation ges mycket sällan en större förståelse för företeelsen och det blir därför en otillräcklig källa. För det andra kan etiska skäl göra det svårt att genomföra intervjuer eller enkäter just när det gäller utsatta människor i segregerade områden, då studien handlar om integration. Ämnet kan därför både konstateras vara känsligt för grupper som redan befinner sig i sårbara positioner. En annan aspekt är att tillgängligheten tycks vara begränsad och att fler hinder än möjligheter uppdagas med en sådan metodik.

4.3 Insamlingsmetod

Vid insamling av material har källor grundligt valts ut i förhållande till källkritiska hänseenden samt studiens frågeställning. Datainsamlingen för studien sker under 2024, tidssambandet mellan materialets publicitet, insamling och användning tas i åtanke. Därav hämtas främst information från närliggande tid för att kunna besvara frågeställningen ur ett relevant och nutida perspektiv. Å andra sidan kommer äldre material att ligga till grund för viss bakgrundsförståelse samt tidigare forskning för att kartlägga den historiska kontexten.

Under insamling av material har källkritiska kriterier tillgodosetts. Med andra ord har äkthet, oberoende, samtidighet och tendens varit avgörande i valet av studiens källor och insamling av dessa. Detta innebär att ett noggrant urval har genomförts. Primärkällor värdesätts högt och Riksidrottsförbundet (RF) och Regeringskansliet står för merparten av informationen gällande beslut, budgetering och utvärderande rapporter. Samma gäller för den statistik som ligger till grund för ovanstående delar. Utöver dessa samlas även data in från exempelvis Centrum för idrottsforskning (CIF), som är en statlig organisation som arbetar på uppdrag av den svenska regeringen. CIF anses värdefull för undersökningen på grund av dess gedigna analyser, rapporter och statistik om svensk idrott. Initiativet “*SHARE*” som tas upp inom Cohesion policy kommer från EU där även informationen hämtas från dess egna webbsida. Enligt European Commission (2022) skapades initiativet med huvudmålet att öka medvetenheten om

idrottens roll i samband med utveckling regionalt och lokalt (European Commission, 2022). Förståelsen för initiativet och ursprunget anses aktuellt att ta hänsyn till vid både insamling och användning av materialet. Att materialet är äkta kan exempelvis försäkras genom att undersöka flera oberoende källor inom området, vilket även diskuteras av Esaiasson et al., (2015). Vid insamling av vetenskapliga tidskrifter har databaser använts för att på ett effektivt sätt hitta strukturerad information och samtidigt ta hänsyn till källkritiska aspekter. Dessa dokumentdatabaser har framförallt varit *Libsearch* samt *Google Scholar*. Här har insamling krävts från fler områden än rena statsvetenskapliga tidskrifter. Exempelvis har tidskrifter använts från områden med forskning på idrott för utveckling och fred, migrationsmönster och kommunstrategiska studier. Att implementera infallsvinklar från flera forskningsområden är nödvändigt för att kunna arbeta med frågeställningens komplexitet. För att exempelvis undersöka samverkan finns därmed ett flernivåperspektiv i åtanke och därmed insamling av material som åskådliggör de olika nivåer som ska diskuteras.

Att uppgifter, statistik och rapporter inte uppger en falsk sanning är nödvändigt att ta i akt för att kunna bygga vidare på forskningen. Därutöver har oberoendekriteriet tagits i akt främst vid val av primärkällor som tidigare nämnts. För att material som används inte ska utgå från egna agendor eller framdriva felaktiga perspektiv bör materialet som används främst stå sig som oberoende. Då sekundärkällor används bör möjligheten att bekräfta informationen och avståndet mellan berättaren och berättelsen noggrant studerats. Vidare är samtidigheten som tidigare nämnts en aspekt att ta hänsyn till vid insamling av material. Dels att källorna som används inte ska härröra för långt bak historiskt i tiden, men också att den data som publicerats inte ska ha förskjutits från tidpunkten av produktion och publikation. Slutligen är materialets tendens en aspekt som tillgodoses. Detta eftersom det kan finnas tendenser att framhäva en viss sida av materialet och samtidigt undanhålla andra (Esaiasson et al., 2015. s. 288-296).

En granskning genomförs av det insamlade materialet. Precis som föregående avsnitt antyder är materialet noggrant utvalt efter källkritiska aspekter. Vidare är resultaten som används från tidigare forskning och övrigt material generaliserbara och följer ovanstående kriterier.

5. Material

Följande redovisas det insamlade materialet som ligger till grund för studien.

5.1 EU och Cohesion Policy

Cohesion Policy är en policy som grundades för att framförallt minska ekonomiska och sociala skillnader mellan regioner inom EU. Detta riktar sig till alla de regioner samt städer som befinner sig inom EU. Policyn vill främja en balanserad utveckling genom att stödja förbättringar av bland annat människors livskvalitet, ekonomisk tillväxt och hållbar utveckling. För perioden mellan 2021 och 2027 har nästan en tredjedel av EUs totala budget avsatts åt Cohesion policy (European Commission, u.å). Med hjälp av specifika fonder för de aktuella utvecklingsområdena finansieras och genomförs policyn. Cohesion Policy är bred och kan därför också tillgodose flertalet av de mål och den politik som finns inom EU. Framförallt ger den specifika verktyg för integrationsfrågor (European Commission, u.å).

Sverige förvaltade 11 operativa program under Cohesion Policy perioden mellan 2014 och 2020 (European Commission, 2014). Bland annat finansierade den Europeiska socialfonden ESF ett program och där fanns även en nationell multifond för lokal utveckling ledd av lokalsamhället (European Commission, 2014). Inom SKRs stöd för kommuner gavs en överblick ut för EU-fonder och program 2021-2027. Ett av sektorsprogrammen var "Sysselsättning och social innovation", där offentliga och privata juridiska organisationer kunde ansöka till EU-kommissionen för relevanta projekt. Inom detta program värdesattes det att ge särskild uppmärksamhet åt utsatta grupper och främja jämställdhet (SKR, 2023. s. 104-105). För EUs program "Erasmus+" gavs ungefär 26 miljarder euro för (internationella) samarbeten och utbyten för utbildning, ungdom och idrott. Detta med fokus på inkludering (SKR, 2023. s. 107). Erasmus+ idrott vill främja deltagandet inom idrotten där offentliga institutioner och ideella organisationer kan ansöka (SKR, 2023. s. 112-113).

Europakommissionen publicerade 2020 en uppsats om idrottens bidrag för regional utveckling genom sammanhållningspolitik 2021-2027. Uppsatsen producerades under det så kallade "Share"-initiativet. Inledningsvis framförs det hur idrottssektorn i EU bland annat har stor betydelse inom det ekonomiska fältet men också för social sammanhållning. Med hjälp av Europas investeringsfonder kan idrott exempelvis bidra till lokalt förankrad sysselsättning och innovation samt engagera sociala grupper (Europakommissionen, 2020. s. 5-6). EU ser idrotten som ett sätt att både möta samhällets och ekonomiska utmaningar men även andra regionala mål, vilket ingår i Cohesion Policy. Uppsatsen menar att detta dock inte alltid är tydligt, och därav kan det resultera i en ojämn fördelning av de ekonomiska resurserna för exempelvis

idrottsbaserade innovationer (Europakommissionen, 2020. s. 6-9). Inom en av de fem nya målen under Cohesion policy ingår den sociala delen och därmed även integration och lika tillgänglighet. Många av EUs policyer erkänner och stöttar även idrottens möjligheter för social inkludering. Detta finns också beskrivet i en tabell som visar specifika mål och prioriterade områden. Inom den tredje delen berörs idrottens roll för integrering och barn i exempelvis fattigdom eller flyktingar (Europakommissionen, 2020. s. 36-37). Att skapa en mötesplats för dessa unga ses som en av de många positiva effekter idrott kan ha. Speciellt för de som kanske har språksvårigheter eller problem i skolan. Inom idrottsbaserad gemenskap kan lärdomar också dras för demokrati, jämställdhet och respekt (Europakommissionen, 2020. s. 40). Det finns flera finansierade projekt och positiva konsekvenser att implementera vidare i EU, vilket även ofta redan gjorts på många ställen för flyktingar och migranternas tillgång till fysisk aktivitet och organiserad idrott (Europakommissionen, 2020. s. 44-45).

Erasmus+ idrott vill främja deltagandet inom idrotten där offentliga institutioner och ideella organisationer kan ansöka (SKR, 2023. s. 112- 113). Erasmus+ idrott finansieras av EU och bidragen fördelas av MUFC som är ett nationellt kontor för EU-programmen (MUFC, u.å). Vid skapande av projekt inom Erasmus+ idrott kan stöttning ges för att exempelvis nätverka och utvecklas (MUFC, u.å). I februari 2024 uttrycker Socialdepartementet i ett pressmeddelande (Regeringskansliet, 2024) att EUs idrottsministrar förnyar stöd till den europeiska idrottsmodellen (Regeringskansliet, 2024). Den europeiska idrottsmodellen är en modell som strävar efter idrottens självständighet och demokratiska strukturer. Förhoppningen är att stödet ska bidra inom modellens sätt att bland annat främja idrottens roll för nationell identitet och i samhällsbyggandet. Socialminister och ansvarig för idrott Jakob Forssmed uttrycker också:

Idrottens självständighet ska värnas och vi måste vara mycket tydliga med att vi fortsatt står bakom den svenska och europeiska idrottsmodellen. Det handlar ytterst om att idrotten ska vara demokratisk, självbestämmande och öppen för alla, säger Jakob Forssmed, socialminister och ansvarig för idrottsfrågor. (Regeringskansliet, 2024)

5.2 Idrottsföreningarnas integrationsfrämjande åtgärder

För att förstå och fördjupa sig inom idrottens roll kan det krävas att sätta in den i ett bredare sammanhang enligt Dahlstedt et al., (2021). Ur ett historiskt perspektiv har politiken i Sverige

skiftat, därmed också välfärdsmodellen som i sin tur har resulterat i olika utfall för människors förutsättningar och behov. Detta kan bland annat bli synligt vid större klyftor i samhället som uttrycks i form av ekonomiska skillnader eller svårigheter att integrera i samhället.

Konsekvenserna som detta i sin tur får bör ses som ett uttryck av flera olika processer i samhället. Vidare speglas detta i hur unga lever och deltar inom idrott, som en del av samhället (Dahlstedt et al., 2021. s. 25-27). Det har under de senaste åren funnits olika insatser och initiativ som vill förebygga problem som skapas från segregation, detta genom att använda idrott som verktyg för integrerande ändamål (Dahlstedt et al., 2021. s. 38-39). Civilsamhället kan tillsammans med lokalsamhällets gemenskap och relationer möta sociala problem, bland annat genom att skapa värdefulla relationer inom idrottsföreningar. De förväntningar som de bär med sig blir en värdefull del av idrott som verktyg (Dahlstedt et al., 2021. s. 76-78). Många aktörer inom både offentlig förvaltning, civilsamhälle och inom den privata sektorn delar även dessa förväntningar. För att idrotten som socialt verktyg ska kunna leva upp till förväntningarna kan det krävas att nya strukturer skapas. Till skillnad från tidigare forskning som främst berör samverkan- och nätverksteorier inom idrottens sociala integrativa roll har nya analyser istället pratat om nätverk som erfarenheter. Vid styrning med organisationer i samverkan har relationerna diskuterats som något som uppfattas på olika sätt beroende på hur de som faktiskt deltar uppfattar det (Dahlstedt et al., 2021. s. 117-138).

Dahlstedt et al., (2021) framför analyser som påvisar att de idrottsliga insatserna likt andra inte kan kopieras för att uppnå samma positiva effekter. Genom att strukturera upp en verksamhet på programnivå kan den spridas geografiskt för att sedan utvecklas lokalt. Detta blir essentiellt eftersom förutsättningar samt aktörer skiljer sig åt. På så sätt kan interventionerna formas för att fungera bra där den startas och ska vara verksam. Problem kan uppstå vid svaghet hos de samverkande aktörerna, då alla aktörer är viktiga. Dessa processer går inte att följa genom givna implementeringar men går att förstå bättre genom att titta bredare på hur den kan användas. Exempelvis är mottagarens och lokala förutsättningar centrala. Dessutom är riktningen för mottagaren sällan konstant utan föränderlig. Då just idrotten innefattar väldigt många organisationer kan chansen därmed också bli större att någon känner sig tilltalad. Å andra sidan kan det vid färre potentiella mottagare ställas högre krav på de som engagerar sig. Detta bland annat eftersom det kan bli svårare att intressera en aktör för implementering av verksamhet. För att sprida denna typ av verksamhet framgångsrikt kan det också krävas att beskrivningen är tydlig, sätta det i sammanhang samt förklara varför den är lyckad (Dahlstedt et al., 2021. s. 170-173).

Slutligen menar Dahlstedt et al., (2021) att idrotten som medel kan uppfattas både som något framgångsrikt som något som är problematiskt. Möjligheter att skapa både en mötesplats och stärkt gemenskap för integration men också mellan unga från olika sammanhang ger idrotten potential (Dahlstedt et al., 2021. s. 260). Likaså kan det finnas en viss risk att exkluderingen ökar, beroende på hur integrationen i sig uppfattas. Med ett kulturellt fokus och framförallt genom att ta majoritetens perspektiv i akt, kan minoriteten istället bli ännu mer exkluderad. Strävan för integreringen blir strävan för majoriteten (Dahlstedt et al., 2021. s. 280).

Riksidrottsförbundet (RF) publicerade en rapport 2019 gällande idrottsföreningars arbete med integration. Rapporten grundades i 31 föreningar där syftet var att undersöka dess integrerande arbete under starten av en tidsperiod, den aktuella aktiva arbetsperioden och dess syn på framtida arbete. Variationen inom föreningarna är bred, där exempelvis typ av idrott och geografiska platser skiljer sig åt. Trots att detta i sin tur även skapat ett brett resultat har vissa mönster kunnat urskiljas. Gemensamt för många föreningar var att antalet nyanlända hade en efterfrågan på idrottsaktiviteter och därav har föreningarna startat upp integrationsfrämjande arbete. Vidare fanns ytterligare anledningar som personligt engagemang, migranternas farenheter, arbete med exkluderade flickor eller att expandera sin verksamhet med fler medlemmar (Riksidrottsförbundet, 2019. s. 19-23). Att integrera med idrott har sett olika ut metodmässigt inom de olika föreningarna enligt rapporten. En del har valt att blanda nyanlända med ordinarie grupper, samtidigt som andra valt att separera grupperna för att senare inkludera dem i den ordinarie gruppen. Verksamheterna organiseras olika utifrån syn på relationer, språk och motivation. Att ta hänsyn till att så fort som möjligt integreras i den ordinarie verksamheten anses fortfarande aktuellt oavsett vald metod (Riksidrottsförbundet, 2019. s. 27-28).

Ekonomi, engagemang, en involverad styrelse och stöd från distriktsförbundet tas upp som grundläggande aspekter för en lyckad integrerad verksamhet. Det finns även brister och svårigheter inom arbetet. Föreningarna uttrycker svårigheter med att hålla ett långsiktigt perspektiv, detta på grund av finansieringen som vanligtvis hålls inom en tidsram på ett år. Inom den administrativa delen där exempelvis återrapportering är nödvändigt har bristerna upplevts. Ibland blandas rapportering från både arbete med nyanlända och det mer generella integrationsarbetet. Då skapas eventuellt felaktiga utvärderingar och svårigheter för rätt typ av framtida stöd från myndigheter. Vidare har föreningar mött problematik vid integrering för unga flickor och involvering av föräldrar inom verksamheten. Slutligen tas medlemsavgifter

och konflikter med närvaro upp som problem (Riksidrottsförbundet, 2019. s. 30-33). Resultaten som diskuterats tycks spegla framgångsfaktorer och problemområden hos arbetet inom föreningarna. Behovet av att som förening kunna förändra sitt sätt att arbeta ses som behövligt. Exempelvis kan inkludering av de nyanländas erfarenheter användas, för att på så sätt förändra föreningens värderingar och kultur och öka möjligheter för integrering (Riksidrottsförbundet, 2019. s. 36-38). Sammanfattningsvis konstaterar rapporten att personliga drivkrafter, lokala förutsättningar, kunskapsutbyte och flexibilitet styr verksamhetens framgång och bidrar till integrationsarbetet. Dessutom menar rapporten att föreningarnas fokus ligger på samhället mer än idrotten och att professionalisering ger både för- och nackdelar hos föreningarna (Riksidrottsförbundet, 2019. s. 41-43).

När regeringen presenterade sitt förslag till budget 2024 uttrycker Riksidrottsförbundet (2023) sitt missnöje. Detta eftersom tilldelningen för idrotten stod oförändrad. Riksidrottsförbundet menar att de kräver resurser för att idrotten ska kunna arbeta med exempelvis integration. Därför eftersöker de helst både ett stabilt och långsiktigt ekonomiskt stöd. RF (2023) menar också att med dessa resurser kan även idrotten utvecklas och göra ytterligare påverkan för samhället. Den aktuella situationen innefattar en ansträngd ekonomi och stora behov inom föreningarna och idrotten i Sverige (Riksidrottsförbundet, 2023).

Riksidrottsförbundet (2024) vill stärka arbetet med mångfald i föreningar i linje med idrottsrörelsens strategi. Ett livslångt idrottande för alla grupper anses bidra till integration, utveckla samhället och utveckla svensk idrott (Riksidrottsförbundet, 2024). Utöver att Riksidrottsförbundet publicerat texter om hur svensk idrott fungerar på över 10 olika språk, finns annan information tillgänglig för integrationsarbete. Exempelvis att kontakta RF-SISU inom sitt distrikt för att starta initiativ inom föreningarna. Detta för att få kunskap, erfarenheter och få veta vilka stöd som kan vara möjliga. Koordinatorerna inom RF-SISU vill även fungera som bollplank med deras kontaktnät. Detta stöd kan variera från kommun och län, därav rekommenderas det att ta direkt kontakt med sitt eget distrikt. De aktuella aktörerna framställs som länsstyrelse, kommun och arbetsförmedlingen (Riksidrottsförbundet, 2024).

Ett exempel på ett relevant socialt hållbarhetsprogram är "Eos-Cares" som är uppbyggt sedan 2016 av och inom den befintliga idrottsföreningen IK Eos Lund. IK Eos Lund är södra Sveriges största basketförening (Eos Cares, u.å). Enligt programmet själva vill de vara öppna för alla samt utveckla en mötesplats för integration, språkträning och social etablering. Programmet är

baserat i Lunds kommun och är ett av Sveriges största sociala initiativ inom idrottsrörelsen, baserat på antalet deltagande. Programmet har sedan 2018 attraherat mellan 2000-4000 individer årligen (Eos Cares, u.å). Under 2023 startades en ny sektion inom programmet kallat "Hemmaplan" som tillsammans med ett internt arbete inom Eos Cares kan jobba med social idrott (Eos Cares, u.å). Under 2023 föreslår kommunstyrelsens arbetsutskott att kommunstyrelsen beslutar att bevilja ett ekonomiskt stöd till Eos Cares (Titze, 2023). Detta beskrivs i en tjänsteskrivelse. Stödet är på 1,5 miljoner kronor till dess verksamhet, vilket ska ske ur kommunstyrelsens reserverade medel för 2023 (Titze, 2023).

Från början av 2024 har Eos Cares även tilldelats rollen att bidra med främjande av positiva förändringar för den sociala utvecklingen i Lund (Eos Cares u.å). Detta drivs med hjälp av "Interkultur Lund" som är en förening uppstartad av Eos Cares. Programmet ansvarar bland annat för flera aktiviteter och utvecklingsprojekt. Exempel på dessa är språkcaféer, "nattidrott" för ungdomar, cykelskola och projekt för idrottens sociala ansvarstagande (Eos Cares, u.å). Enligt IK Eos Lund (2023) har Eos Cares verksamhet fått projektmedel från bland annat MUFC (IK Eos Lund, 2023) som närmare beskrivs under avsnittet om EU som aktör. Däremot framställs brister inom deras finansiering då det finns stora utmaningar kring långsiktighet. Eos Cares beviljas kommunalt stöd för verksamhetsutveckling på 1,5 miljoner kronor i december 2023. (Ik Eos Lund, 2023).

Den tidigare nämnda sektionen Hemmaplan har 850 aktiva medlemmar och 7 aktiva föreningar (Hemmaplan, u.å). Hemmaplan vill bidra till ett hållbart koncept för en nytänkande social idrottsförening, och gör detta med hjälp av kommunala projektstöd. Vidare fokuserar sektionen även på socialt entreprenörskap, att vara en social förändringsfaktor och skapa föreningsfostran. Kommuner som vill starta upp ett eget Hemmaplan kan även göra detta, genom att Hemmaplan erbjuder plattform, gemenskap, socialt engagemang och med en låg medlemsavgift (Hemmaplan, u.å).

5.3 Sammanfattning

Många studier inom den tidigare forskningen är överens om att det finns stora utmaningar inom samverkan för idrottsbaserade interventioner för integration. Dessa anses främst vara: *Etablering, ekonomiska resurser, mål, realistiska förväntningar, noggrann styrning,*

kommunikation, öppenhet, strategisk förmåga, projektledning, övervakning och utvärdering (Ekholm, 2019; Ekholm, D., & Holmlid, S. 2020; Medeiros, 2010; Riksidrottsförbundet, 2023). Vissa studier menar att resursfördelning inte alltid är tydlig och att detta i sin tur leder till ojämnt fördelade ekonomiska resurser. Lokala insatser framstår som effektivare att producera resultat (Europakommissionen, 2020). Dessutom finns det en efterfrågan på socialt engagemang, involverad kommun, personliga drivkrafter och interkommunal samverkan (Thomasson, 2022; Riksidrottsförbundet, 2019).

Min uppsats tar särskilt upp EU som aktör genom Cohesion Policy under *Share*-initiativet. Dessutom presenteras *Erasmus+ idrott* och *MUFC*. EUs idrottsministrar genererar även förnyat stöd för den europeiska idrottsmodellen 2024, som främst handlar om idrottens roll att vara demokratisk, självbestämmande och öppen för alla (Regeringskansliet, 2024). Vidare framställs integrationsarbetet i Sverige genom en sammanfattande rapport över 31 olika föreningars arbete, *Eos Cares*, *Interkultur Lund* och *Hemmaplan* (Eos Cares, u.å; Hemmaplan, u.å; Riksidrottsförbundet, 2019). Centrum för idrottsforskning bidrar med analyser, forskning och statistik (Centrum för idrottsforskning, 2023). Riksidrottsförbundet publicerar rapporter, skapar plattformar för integrationsarbete och styr till viss del idrottens sociala hållbarhet med hjälp av dess strategi, värdegrund och samordning (Riksidrottsförbundet, 2024).

Denna uppsats menar att det finns en påtaglig lucka i den tidigare forskningen, nämligen dess utvärdering och uppföljning. Detta visar sig särskilt när det gäller vissa typer av ekonomiska bistånd eller budgeteringar. Därför står vissa typer av frågor obesvarade angående dess funktionalitet eller själva samverkans faktiska resultat. Dessutom saknas forskning för förändringar över tid. Till skillnad från mycket av den tidigare forskningen diskuteras sällan de generella nätverken eller samverkan för idrottsbaserade interventioner för integrering. Med avsaknad av ett överskådligt perspektiv framträder därmed inte heller aktörernas relationer i sin helhet med vare sig ett internationellt, nationellt eller lokalt perspektiv.

6. Analys

I detta avsnitt kommer all empiri att förklaras och formaliseras för att skapa en tolkning ur ett översiktligt och jämförande perspektiv. Med utgångspunkt i teorier och metodik syftar denna

del till att sätta alla delar av den framtagna forskningens resultat i ett relevant sammanhang.

6.1 Strukturella brister och framgångar

Att delar inom idrotts-Sveriges regioner och kommuner söker ett större engagemang inom samverkan är ett faktum. Finansiering, lokaler, kommunikation, öppenhet, bättre styrningsstrukturer och effektivare resursanvändning efterlyses för att bibehålla ett framgångsrikt integrationsarbete (Ekholm, 2019; RF SISU Skåne, 2022; Riksidrottsförbundet, 2023). Ett beroende mellan organisationer inom denna typ av samverkansform har uppstått, och deras enskilda kapacitet för social integrering genom idrotten räcker inte till. Därav har det under ett *Governance network theory*-perspektiv, delats ut flera miljontals kronor, projekt startats, investeringar gjorts och flera idrottsbaserade interventioner erkänts som positiva ur ett myndighets- och EU-perspektiv. Trots detta visar statistiken att deltagande inom föreningsidrott är betydligt mindre i socioekonomiskt utsatta bostadsområden och att invandrarungdomar generellt sett är mindre fysiskt aktiva. Det kan skapa frågetecken gällande huruvida de insatser som görs går till och utvärderas när det kommer till samverkan mellan idrottsrörelsen och den offentliga sektorn. Gemensamt för flertalet av de integrationsfrämjande initiativen är att det ofta finns brister inom samverkan. Många av aktörernas påverkan i denna samverkansform verkar kunna begränsas av de trögflytande normer och strukturer som finns inom organisationerna, enligt Nyinstitutionalismen.

I ett samarbetsnätverk kan aktörerna sakna medvetenhet av att de är beroende av varandra (Agranoff et al., 2014. s. 33; Liljegren, 2022), vilket denna studie menar kan vara ett faktum i dessa typer av nätverk och samverkansform. Nya relationer skapas inte inom nätverket om beteenden inte förändras (Lecours, 2005. s. 8-11). Dessutom är de olika aktörerna inom samverkan också avgörande för hur processen kommer att se ut. Om det inte finns gemensamma mål hos de samverkande aktörerna kan det bli svårt att styra en verksamhet till gemensam framgång. Alltså om integrationsmålet inte är förankrat hos de samverkande aktörerna inom idrottsrörelsen och den offentliga sektorn kan det bli svårare att styra projektet och processen, exempelvis på grund av egna agendor. Ansvarstagande inom samverkan kan spela en stor roll, precis som teorin utgår ifrån är förståelse för beroendet av varandra viktigt. I detta ömsesidiga beroende bör de eftersträlvade resultaten produceras

kollektivt (Agranoff et al., 2014. s. 33; Hedberg Rundgren et al., 2022). Därmed diskuteras resurser ofta som något centralt i frågan om samverkan mellan idrottsrörelsen och den offentliga sektorn. Resurser genereras främst från kommuner och offentliga myndigheter. Dock brister dessa resurser ofta i effektivitet, mål, tydlighet och långsiktighet enligt Ekholm (2019), RF SISU Skåne (2022) och Riksidrottsförbundet (2023), vilket kan utmana nätverksstrukturerna. För att utvecklingen av nätverksstrukturerna ska kunna ske behövs utbyte och användning av resurser i enlighet med *Network theory*. Om detta inte tillfredsställs kan utvecklingen av de strukturer som krävs för ett framgångsrikt integrationsarbete inom idrotten försvåras.

EUs idrottsministrar kommer att förnya stödet som främjar självständighet och demokratiska strukturer inom den europeiska idrotten (Regeringskansliet, 2024). EU genererar alltså därmed stöd till delar av idrottsrörelsen och för samverkan. Ur ett *Governance network theory*-perspektiv menar man att nätverksstrukturer uppstår när det inte går att endast styra genom befintliga hierarkiska strukturer (Agranoff et al., 2014). EU har till viss del en position i hierarkin i nätverket med makt och inflytande men har samtidigt inte ett enskilt mandat att utföra det som krävs utan samverkan eller relationer. Därmed genereras ett fortsatt ekonomiskt stöd till nätverket från EU, i enlighet med *Governance network theory*.

Inom idrottsbaserade insatser och projekt för social integration har personligt engagemang visat sig vara viktigt och att det ger positiva effekter att matcha migranternas erfarenheter (Riksidrottsförbundet, 2019). Enligt *Network theory* kan detta också vara ett sätt att skapa relationer med inslag av både frivillighet och spontanitet. Dessa typer av relationer har även nämnts som svåra att skapa utan att ta hänsyn till erfarenheter. Ledarskapet och de informella kanalerna gynnas också av dessa typer av relationer. På så sätt kan resultatet även effektiviseras genom att ta dessa aspekter i akt. Vidare kan självorganiserade interorganisatoriska relationer skapas. Med hjälp av realistiska förväntningar kan de resultat som uppnås ge värde för fortsatt utveckling eller framtida arbete (Dahlstedt et al., 2021). För samarbetsnätverk kan detta grundas i förståelsen för det ömsesidiga beroendet, vilket ibland verkar ha brutit inom samverkan mellan idrottsrörelsen och den offentliga sektorn vid arbete med social integrering. Det kan dock vara viktigt att förstå det ömsesidiga beroendet, om detta görs kan beteenden förändras, nya slags relationer skapas och effektivare samverkan och nätverksstrukturer bildas enligt *Network theory*. Dessutom kan förståelsen

för det ömsesidiga beroendet också gynna anpassningen till sin omgivning enligt Nyinstitutionalismen. Vilket i sin tur kan värdesätta de kollektiva värderingarna och reformerna kan anpassa sig efter organisationen.

Investeringar för social integration i medelstora städer kan vara positivt enligt Medeiros (2010), detta kan förstås genom att idrottsliga insatser inte är unika och att det blir svårt att direkt kopiera samma mall på en annan geografisk plats för att uppnå liknande resultat. Detta stöds också av Nyinstitutionalismens idéer om svårföränderliga organisationer på grund av dess lokala förutsättningar. Därför bör de istället implementeras på ett nytt sätt med anpassning i den lokala miljön där de verkar. Likt ståndpunkterna i *The flow model* kan detta bero på relationen och kopplingen mellan position, flödes hastighet och struktur för prestation. Tas inte dessa delar med i arbetet kan prestationen försvagas. Likaså kan relationerna och samverkan nå framgång om behovet för förståelse för handlingsutrymme tillgodoses. Vid implementering av liknande insatser på annan geografisk plats kan den interkommunala samverkan också frodas. Detta genom att riskerna sprids samtidigt som resurser och kvalitet kan öka. Enligt *The bond model* blir aktörernas erfarenheter inom nätverk viktiga. Precis som modellen syftar till kan kopplingarna mellan människor och samhället producera kollektiva handlingar. En stiftelse som aktör och del av nätverket kan bidra med resurser som myndigheter inte kan, exempelvis insikter och relationer för individer utefter sina erfarenheter och befintliga nätverk inom stiftelsen. Dessa insikter och relationer tillsammans med erfarenheter kan bli svårt att uppnå på en högre beslutsfattande nivå, detta bland annat eftersom de inte befinner sig i direkt kontakt med de utsatta grupperna som projekten syftar sig till.

Däremot kan dessa erfarenheter och befintliga nätverk inte stå ensamma utan kräver ny samverkan för att nå sina mål. Vidare kan också samordningen för processer och kommunikation förbättras enligt Hedberg Rundgren et al., (2022) vilket i sin tur är positivt ur ett samverkansperspektiv.

6.2 Aktörers påverkan

Relationerna mellan aktörer kan ge betydelsefulla insikter enligt *Network theory*. EU exemplifieras som aktör med finansiering genom MUFC till *Eos Cares*. Likaså ges

kommunalt stöd till *Eos Cares* som aktör för verksamhetsutveckling (IK Eos Lund 2023). Utöver att detta åskådliggör relationen med aktörer på makro- till mikronivå genererar det också en förståelse för hur samhällets insatser koordineras på strategisk nivå. Samverkan utöver ekonomiskt stöd visualiseras också av den roll som tilldelas *Eos Cares* 2024. Som ett av Sveriges största idrottsbaserade sociala initiativ ska *Eos Cares* bidra med främjande av positiva förändringar för den sociala utvecklingen i Lunds kommun (Eos Cares, u.å). Även nya slags relationer, strukturer och nätverk byggs sedan ut under detta initiativ. Exempel på detta är *Interkultur Lund* som spin-off-förening trots att den nu är självständig och *Hemmaplan* som en sektion ur *Eos Cares* verksamhet (Eos Cares, u.å). På så sätt har innovativa processer skapats och resulterat i en decentraliserad flernivåstyrning enligt Hedberg Rundgren et al., 2022, med bland annat EU, kommun och lokala fördelningar inom det ursprungliga initiativet. Det genererar inte bara en förståelse för ömsesidigt beroende, utan också en förståelse för hur nätverket arbetar för att undvika de begränsningar samverkan kan bära med sig utan utbyggnad av tvärsektionella nätverk.

Hemmaplan som sektion erbjuder kontakt för de som vill starta upp i sin egen kommun (Hemmaplan, u.å). Då kopieras inte implementeringen utan kan spridas geografiskt med konceptuella strukturer utifrån lokala kapaciteter och förväntningar. Som tidigare nämnt i föregående avsnitt kan interkommunal samverkan frodas genom denna typ av samverkan. Detta genom att riskerna sprids samtidigt som resurser och kvalitet kan öka (Thomasson, 2022).

6.3 Analys sammanfattning

Sammanfattningsvis visar min analys att ett ömsesidigt beroende mellan organisationer har uppstått i frågan om integration genom idrott då deras enskilda kapacitet inte räcker till. I jämförelse med ett *Governance network theory* perspektiv kan analysen visa att olika resurser fördelats för att uppnå gemensamma mål. Då aktörerna inte alltid har medvetenhet om att de är beroende av varandra, skapas svårigheter för nya relationer då beteenden inte förändras. Görs inte detta kommer utbytet och användning av resurser inte bidra till den större prestationen.

Aktörers beteende inom samverkansformen kan påverkas av de trögflytande organisationerna

och dess normer. Studiens uppfattning är att med inslag av frivillighet och spontanitet kan självorganiserade interorganisatoriska relationer skapas i denna typ av samverkansform. Kopplingarna mellan människor och samhället producerar kollektiva handlingar. När innovativa processer skapats mellan de samverkande parterna resulterar detta i en decentraliserad flernivåstyrning. Detta tillsammans med bland annat EU, kommuner och lokala fördelningar inom det ursprungliga initiativet som tillsammans arbetar för social integration. En decentraliserad flernivåstyrning ger i sin tur en förståelse för ömsesidigt beroende och hur nätverket gemensamt kan arbeta för att undvika de begränsningar som kan uppstå om man arbetar utan tvärsektionella nätverk. Med hjälp av spridning av konceptuella strukturer utifrån lokala kapaciteter och förväntningar kan implementering ske även i andra områden, då kan interkommunal samverkan frodas med strävan efter ökad social integration.

7. Diskussion

Diskussionen ägnar sig åt fördjupning utifrån analysen i samverkansaktörer, relationer och idrottsrörelsens samverkansform. Vidare tas diskussionen framåt genom att diskutera om strukturerna är applicerbara. Slutligen genomförs en överskådlig diskussion ur ett 'Nyinstitutionellt' perspektiv. Detta med syfte att generalisera och ifrågasätta det som uppdagats i den teoretiska analysdelen, för att därefter kunna bidra till ny kunskap inom området.

7.1 Samverkansaktörer och relationer

Den politiska samverkan inom idrottsbaserade interventioner för integrering innefattar flertalet relationer och aktörer. Relationerna bygger i sin tur upp olika nätverk, som tillsammans arbetar med integrering. Aktörerna är främst EU, Sveriges riksdag, statliga myndigheter, kommuner, idrottsförbund och föreningar. Nätverken bygger på både frivilliga och tvingande utbyten eller samarbeten. Kollektivt vill framförallt nätverken se till att effektivt, långsiktigt och innovativt använda idrotten som verktyg för att främja integrering. Nätverksstrukturer och samverkan inom idrottsbaserade interventioner för integrering identifierar också flertalet brister och problem.

Även om teorin om *Governance network theory* oftast inte utgår från samarbeten med maktförhållanden enligt Agranoff et al., (2014), kan dessa maktförhållanden vara relevanta i samverkan mellan idrottsrörelsen och den offentliga sektorn. Som tidigare nämnt har många

av de aktörer som deltar i nätverksstrukturerna en befintlig auktoritet i form av ekonomisk-, beslutsfattande- eller strukturell makt. Därför uppstår ofta de hierarkiska relationerna inom nätverken. Dessa kan anses vara både nödvändiga men kan också skapa en viss problematik inom nätverksstrukturerna. Att aktörer med denna typ av auktoritet deltar och till viss del styr processen och dess resultat är ett faktum. Utan dessa kan samordnad kontroll vara svår att uppnå. Dessutom kan dessa aktörer bidra med uppmärksamhet för fenomenets omfattning och behov. Vidare kan de auktoritära aktörerna vara helt grundläggande för majoriteten av samverkans uppkomst samt underlag för fungerande nätverk. Däremot står faktumet kvar att styrningsförmågan också kan försvåras i dessa typer av områden. Idrottsbaserade interventioner kräver noggrann styrning. Då relationerna är många och aktörerna varierar inom idrottsbaserade interventioner för integration finns det risk att målen aldrig uppnås. I en kedja av så många olika strukturer, förväntningar, resurser, kapacitet och utrymmen blir dessa aktörers auktoritet inte lika synlig. Vidare kan det även bli svårt att göra utarbetade utvärderingar eller återrapporteringar.

De funktionella relationerna åskådliggörs främst av de tvärfunktionella relationerna. De tvärfunktionella relationerna inom nätverket innefattar de aktörer som på olika håll arbetar tillsammans för att uppnå gemensamma mål. Dessa utgör en stor del av nätverksstrukturerna inom området. Dessa kan bidra till effektivisering med deras olika kompetenser, resurser och handlingsutrymme. Men dessa kan också skapa obalans och tappa fokus på arbetets riktning beroende på deras respektive agendor. Detta kan visas i många av de tidigare interventionernas brister och utvärderingar. Relationerna varierar även i dess formalitet och informalitet. De formella relationerna i nätverket kan skapa viktiga kanaler som bildar tydlig struktur och riktlinjer. De informella relationerna kan vara mer spontana och fungerar utan några formella strukturer, sådana relationer har även visat sig främja nätverket då det lockar till sig en viss typ av aktörer i nätverket. De kollaborativa och professionella relationerna kan både identifieras enskilt och som samlingsbegrepp för de ovanstående.

7.2 Idrottsrörelsens samverkansform

Idrotten kan ha en fördel i integrationsarbetet i samverkan med den offentliga sektorn jämfört med andra områden, på grund av dess samverkansform. Den kan nyttjas eftersom det redan finns en befintlig infrastruktur bestående av exempelvis föreningar eller lokaler och som kan ta ansvaret och vara aktörer inom nätverket. Det kan eventuellt finnas förväntningar från

vissa delar av nätverket att det ska gå av sig själv på grund av den befintliga strukturen. Då blir det enklare för aktörer med hierarkisk position som EU och statliga myndigheter att generera ekonomiskt stöd, beslut och policys till idrotten för samhällsnytta. Detta eftersom idrotten i Sverige kan ha en fördel i integrationsarbetet jämfört med andra områden i samhället. Å ena sidan kan detta vara positivt eftersom befintliga strukturer både används och utvecklas istället för att bygga upp nya från grunden. Det kan skynda på processen inom integrationsarbetet men även skapa ett välfungerande nätverk. Å andra sidan skjuter statliga myndigheter över mycket ansvar på frivilliga och privata aktörer vilket i sin tur kan skada den uppföljning och utvärdering som krävs efter sådana arbeten. Ansvarstagande diskuteras även av Ekholm (2019). Genom att statliga myndigheter till viss del tappar ansvar, tappar de även styrningen för vilken riktning, mål, resultat och process som arbetet kommer att ta.

Även om resurser är en stor del av fungerande samverkan och efterfrågas från många håll i samhället kan detta diskuteras. Det är konstaterat att det är avgörande vilken inställning och medvetenhet som finns kring beroendet av varandra hos aktörerna (Agranoff et al., 2014. s. 33; Hedberg Rundgren et al., 2022; Lecours, 2005). Men fokus läggs sällan på att undersöka hur en sådan miljö skapas och vad som krävs för att människor ska vilja integreras. Att sådant fokus läggs på resurser istället för miljö- och relationsskapande är intressant. Resurser kan komma i andra hand om där inte redan finns ett gemensamt perspektiv på hur mål ska uppfyllas. Kanske är det inte resurserna som brister, utan tillvägagångssättet och att börja skapa något ur de resurser som redan finns? I många idrottssammanhang krävs inte stora ekonomiska summor, lokaler eller material för att sammansluta människor med ett gemensamt intresse. Därav kan resursbrist också handla om en ursäkt eller felaktig uppfattning från aktörers håll för att undvika ansvarstagande i samverkan. Om det går att skapa en gemensam förståelse för ömsesidigt beroende står obesvarat.

Trots att mycket av den tidigare forskningen ger indikationer på hur ett effektivt nätverk med samverkan för integrering bör struktureras och arbetas runt, brister många av initiativen och nätverksstrukturerna någon gång på vägen. *Eos Cares* i Lunds kommun har lyckats bygga upp ett av Sveriges största idrottsbaserade sociala hållbarhetsprogram till ett stort antal medlemmar (Eos Cares, u.å). I deras sätt att skapa innovativa processer, flernivåstyrning, tvärasektionellt nätverk och interkommunal samverkan kan deras framgång för integration till viss del också förstås. Med idrotten som grund och mötesplats har man sedan utvecklat andra viktiga funktioner och möjliggör mötet för människor som inte är integrerade i samhället.

Genom att man bidrar med dessa faciliteter och ger förutsättningarna kan de på lång sikt främja en ökad integration. Där människor sluts samman med idrotten som grund.

Studien har studerat samverkan, nätverken och dess innehållande relationer och aktörer. Ur ett brett och överskådligt perspektiv har dessa funktioner också förklarats, vad som kan krävas för framgång och var majoriteten av problemen uppstår. Om det är möjligt att arbeta i dessa former för stora resultat som social integration kan diskuteras. Det tycks finnas mycket i förväntningarna och de områden som samverkansformer implementeras i. Att se även mindre avskalade framgångar som positiva anses relevant, och speciellt att arbeta lokalt och att det handlingsutrymme som faktiskt finns nyttjas (Medeiros, 2010). Att eftersträva större förändringar utan detta upplevs som svårhanterligt. Detta visas även i studiens analysdel. En intressant ingång i denna diskussion är också att idrottsverksamheten redan är en befintlig verksamhet som arbetar med andra områden utöver integration. Verksamheten ska även arbeta med exempelvis elitidrottsverksamhet och generera utbildningar. Hur stor roll detta i sin tur spelar för arbetet med integration är också intressant. Det vill säga, hur mycket utrymme eller inslag den övriga samhällspåverkan får inom idrottens befintliga verksamhet är en viktig aspekt. I sin tur kan detta också påverka agendor genom att olika delar av idrottsverksamheten vill uppnå mycket annat än just social integrering. Däremot är det också ett faktum att denna verksamhet kan frodas av integrationsarbete, då behoven kan ställas åt båda riktningarna. Med det sagt kan idrottsverksamheten också dra nytta av ett sådant arbete, i form av expanderad verksamhet och fler resurser.

Likaså kan exempelvis kommuner se fler samhällsvinster med integrationsarbete inom idrott utöver gemenskap och hälsofrämjande aspekter. Ur ett generellt samhällsperspektiv går verksamheten runt just på att kommunen är delaktig och pushar de initiativ som ger bra effekter. Sådana nätverk kan på ett sätt sträcka sig långt utanför det som sammanställs i rapporter eller av den undersökta tidigare forskningen. Precis som att Lunds kommun tilldelar Eos Cares rollen att bidra positivt till den sociala utvecklingen i Lund och genererar ekonomiskt stöd. Att dessa samverkansformer kan ha dolda eller omedvetna agendor kan diskuteras med för- och nackdelar. Det kan vara positivt att driva processerna och nätverken framåt med förväntningar att täcka flertalet områden och skapa parallella samhällsstrukturer. Det kan också i sin tur långsiktigt gynna både nätverket och dess resultat i sig men också aktörens position att göra skillnad. Det kan vara negativt om övriga relationer och aktörer inom samverkan skjuts undan. Exempel på områden där kommuner kan se fler

samhällsvinster än integration genom idrott kan vara aktiveringen av dess invånare. Trots att kommunerna främst ansvarar för samhällsservice vill de ofta ha en ökad konkurrens, och framförallt skapa en attraktiv kommun. Dessutom kan det också vara ekonomiskt gynnsamt. Även om integreringen är det huvudsakliga målet kan sättet att involvera idrotten vara framgångsrikt för kommunen. Genom att aktivera sina invånare och integrera exkluderade grupper genom idrott, kan det minimera de broar som existerar till övriga delar inom samhället eller kommunen. Exempelvis kan det vara enklare för exkluderade grupper att börja studera eller arbeta om de redan integrerats inom andra delar av samhället. Likaså kan exempelvis språkbarriärer och kulturella skillnader minimeras vid en gemenskap inom idrotten.

Inom idrottsverksamhetens redan befintliga infrastruktur finns det även enligt Nyinstitutionalismen befintliga normer. Enligt teorin anpassar sig inte organisationer efter nya reformer, på grund av de regler och djupt förankrade normer eller värderingar som finns. Detta stärks också med de svårigheter samverkan möter i nätverket. Kommuner möter svårigheter, organisationer tilldelas ansvar istället för samarbeten eller statlig representation. Problematik uppstår också vid integreringen av flickor (CIF, 2023; Riksidrottsförbundet, 2019). Detta kan alltså förstås med hjälp av ovanstående argument om varför vissa av reformerna brister. Reformerna anpassar sig därav istället efter organisationen. Då detta sker, och kollektiva värderingar står i fokus, appliceras detta tankesätt ytterligare för att nå framgång, genom att minimera interventionernas skala och satsa lokalt. Över en längre tidsperiod kan det vara möjligt att en likformighet utvecklas liksom teorins ståndpunkter. Det kan skapa bättre förutsättningar för integrationsarbete med samverkan. Samtidigt är det en stor anpassning till omgivningen som krävs för att detta ska kunna uttrycka sig över tid. Som det uttryckts tidigare saknas en del av befintlig utvärdering och återspeglning. Det i sin tur kan göra det svårt att efterlikna varandra, eller skapa en kvalitetsstyrning. Bedömningar bör baseras på resultat enligt teorin. Likaså finns det tydliga kopplingar i att det är de rådande normerna som för närvarande styr och att tillämpbara reformer inte går mot önskade resultat. Intressant blir då att undersöka vad *Eos Cares* i sin verksamhet gjort för att undvika tröghet och skapa reformer. Eventuellt har *Eos Cares* redan i sin grundläggande verksamhet och reformer anpassat sig efter organisationen. Med gradvisa förändringar, stöd från aktörer, anpassning efter befintliga institutioner och acceptans från omgivningen, kan *Eos Cares* ha skapat en effektiv verksamhet inom integrationsarbete, enligt Nyinstitutionalismen.

Huruvida de framtagna strukturerna i denna studie kan appliceras på andra områden tycks vara svårt. Eftersom idrottens struktur i Sverige både är unik, historisk och hyfsat fast anses det inte gå att hitta ett jämligt område där detta skulle gå att applicera. Självklart kan samhällsutmaningar appliceras inom en massa andra områden som inom exempelvis utbildning, gemensamma mötesplatser eller aktiviteter. Det som framförallt skulle skilja dessa åt från idrotten kan vara att de förstnämnda anses "tvingande" eller generellt sett inte lockande. Det som bland annat gör idrotten unik är att det är frivilligt, öppet och med en flexibilitet att gå ut och in från ett sammanhang. Dessutom kan det samtidigt generera gemenskap, lärdomar, fysisk aktivitet och bidra till språkinläring. Å andra sidan kan eventuellt delar av strukturerna appliceras på andra områden trots. De generella samverkan- och nätverksstrukturerna som diskuteras i denna studie behöver inte vara unika. Om en granskning kan genomföras huruvida idrottens befintliga infrastruktur bidrar till ökad integration, hade eventuellt de delar som hade kunnat vara applicerbara någon annanstans identifierats. Detta genom att det då kan bli ännu tydligare vad som skiljer samverkan inom idrotten gentemot andra likvärdiga verksamheter i samhället.

Om det är idrotten i sig eller den befintliga infrastrukturen tillsammans med nyutvecklade nätverk som bidrar till integration står hittills obesvarat. Eftersom synen på hur integration bör arbetas med kan variera och i sin tur bidra till dess resultat. I de flesta idrottsbaserade interventionerna för integrering vill arbetet fokusera på att exkluderade grupper både får vara en del av svensk kultur och ingå i en ny gemenskap. Idrotten ska vara öppen för alla (Regeringskansliet, 2024). Gällande utvärderingar och återrapportering som tycks saknas kan det dessutom också vara mycket subjektivt att avgöra vad som är framgångsrikt eller inte.

8. Slutsats och vidare forskning

Avslutningsvis finns det stora utmaningar inom samverkan för idrottsbaserade insatser och projekt för integration, som nämns vidare i diskussionsdelen (sida 31). Ett tomrum i den tidigare forskningen existerar också när det gäller utvärdering, uppföljning och förändringar över tid. Vissa typer av frågor står obesvarade angående dess funktionalitet eller samverkans faktiska resultat.

8.1 Den politiska samverkan mellan idrottsrörelsen och den offentliga sektorn

Vid sammanställningen av materialet blir det tydligt att gemensamt för flertalet av de integrationsfrämjande initiativen är att det ofta finns brister inom samverkan inklusive maktbalans, personliga agendor och åtskilda perspektiv. Diskussionsdelen visar också att flera av aktörernas påverkan kan begränsas av de trögflytande normer och strukturer som finns inom organisationer enligt Nyinstitutionalismen. Diskussionsavsnittet pekar också på att mindre framgångar är relevanta i samverkan mellan idrottsrörelsen och den offentliga sektorn, särskilt genom att börja med att arbeta lokalt och nyttja det handlingsutrymme som faktiskt finns. Med hjälp av personligt engagemang och att matcha migranternas erfarenheter kan resultatet effektiviseras och självorganiserade interorganisatoriska relationer skapas. Med realistiska förväntningar och förståelsen för det ömsesidiga beroendet kan beteenden förändras och effektivare samverkan och nätverksstrukturer bildas (Dahlstedt et al., 2021). Inom idrottsbaserade interventioner har innovativa processer skapats och resulterat i en decentraliserad flernivåstyrning. Detta kan exemplifieras med EU, Lunds kommun och lokala fördelningar inom det ursprungliga initiativet i *Eos Cares*. Idrotten kan ha en fördel i integrationsarbetet i detta koncept jämfört med andra områden på grund av dess samverkansform. Den kan nyttjas eftersom det redan finns en befintlig infrastruktur av exempelvis föreningar eller lokaler och som kan ta ansvaret och vara aktörer inom nätverket. Resursbrist inom området kan vara ett sätt att undvika ansvarstagande i samverkan. Vidare kan även kommuner se fler samhällsvinster med integrationsarbete inom idrott utöver gemenskap och hälsofrämjande aspekter. Slutligen kan det under en längre tidsperiod vara möjligt att en likformighet utvecklas likt Nyinstitutionalismens ståndpunkter. Det kan skapa bättre förutsättningar för integrationsarbete med samverkan.

8.2 Vidare forskning

Som förslag till vidare forskning vore det intressant att undersöka hur man kan utveckla samverkan mellan idrottsrörelsen och den offentliga sektorn för integration i framtiden. Vad krävs inom samverkan och nätverksstrukturer för att nå de positiva resultat som sticker ut i denna studie? Mycket av framgången för dessa strukturer beskrivs i teori men sällan i empiri. Vidare forskning hade även kunnat undersöka vad *Eos Cares* gjort inom sin verksamhet för att undvika tröghet och för att skapa reformer. Följaktligen att den samverkan som sker

undersöks mer detaljerat utifrån de olika aktörernas perspektiv. Vidare även att studera om det går att operationalisera mot ett svar på de obesvarade frågorna. Exempelvis om det är idrotten i sig eller den befintliga infrastrukturen tillsammans med nyutvecklade nätverk som bidrar till ökad integration, och vad inom samverkan inom idrottsverksamheten som skiljer sig mest mot andra likvärdiga områden i samhället.

Käll- och litteraturförteckning

Agergaard, S., & la Cour, A. M. (2012). GOVERNING INTEGRATION THROUGH SPORTS: *A case study of civil society involvement in welfare policy*. *Nordic Journal of Migration Research*, 2(1), 26–34. <https://www.jstor.org/stable/48711149>. doi: 10.2478/v10202-011-0024-y

Agergaard, S. (2018). *Rethinking sports and integration: Developing a transnational perspective on migrants and descendants in sports*. Routledge.

Agranoff, R., Keast, R., & Mandell, M. P. (2014). *Network theory in the public sector : building new theoretical frameworks*. Routledge. doi: 10.4324/9780203752562

Centrum för idrottsforskning (2023). *Idrott och segregation: om idrottens roll i ett ojämlikt samhälle*.

https://centrumforidrottsforskning.se/sites/default/files/2023-04/Idrott%20och%20segregation_om%20idrottens%20roll%20i%20ett%20oj%C3%A4mlikt%20samh%C3%A4lle__0.pdf (Hämtad 24-03-07).

Dahlstedt, M., & Ekholm, D. (2021). *Idrottens kraft? : ungas livsvillkor och ojämlikhetens problem i en segregerad stad* (Upplaga 1.). Studentlitteratur

Ekholm, D. 1980. (2019). *Idrott som lokal socialpolitik: Kommun och civilsamhälle i samverkan*. CKS Rapport / Linköpings Universitet, Centrum För Kommunstrategiska Studier. (DOI not found).

Ekholm, D. 1980, & Holmlid, S. P. 1968. (2020). *Formalizing sports-based interventions in cross-sectoral cooperation: Governing and infrastructuring practice, program, and preconditions*. *JOURNAL OF SPORT FOR DEVELOPMENT*, 8(14). (DOI not found).

Ek Österberg, E., & Qvist, M. (2020). *Public sector innovation as governance reform: A comparative analysis of competitive and collaborative strategies in the Swedish transport sector*. *Administration & Society*, 52(2), 292-318. doi: 10.1177/0095399718789077

Eos Cares. (u.å). About: Eos Cares. <https://www.eoscared.se/about> (Hämtad 23-04-20).

Esaiasson, P., Gilljam, M., Oscarsson, H., Towns, A., & Wängnerud, L. (2015).

Metodpraktikan. Femte upplagan. Stockholm: Wolters Kluwer, 211, 147.

Europa Kommissionen. (2020). “*Contribution of sport to regional development through Cohesion Policy 2021-2027*”. Share Initiative. Directorate-General for Education, Youth, Sport and Culture European Commission February 2020 EN.

European Commission. (2022). Sport: for community cohesion and social inclusion. SHARE initiative (2018-2023). <https://sport.ec.europa.eu/policies/sport-and-economy/share-initiative-2018-2023> (Hämtad 24-05-10).

European Commission. (2014). Cohesion Policy and Sweden.

https://ec.europa.eu/regional_policy/en/information/publications/factsheets/2014/cohesion-policy-and-sweden (Hämtad 24-03-12).

European Commission. (2023). SHARE - Practical guidance on developing Sport and Physical Activities Projects under the Cohesion policy Funds.

<https://sport.ec.europa.eu/sites/default/files/2023-10/SHARE%20-%20Practical%20guidance%20on%20developing%20sport%20and%20physical%20activity%20projects%20under%20the%20Cohesion%20Policy%20Funds.pdf> (Hämtad 24-03-15).

European Commission. (u.å). Cohesion policy - The EU's main investment policy.

https://ec.europa.eu/regional_policy/policy/what/investment-policy_en (Hämtad 24-03-12).

Hall, P., & Hysing, E. (2019). *Advancing voluntary chemical governance? The case of the Swedish textile industry dialogue*. *Journal of Environmental Planning and Management*, 62(6), 1001-1018. doi: 10.1080/09640568.2018.1457515

Hall, P. (2012). *Managementbyråkrati: organisationspolitisk makt i svensk offentlig förvaltning*. Liber.

Hedberg Rundgren, Å. Klinga, C. Löfström, M., & Mossberg, L. (2022). Inledning. *Perspektiv på samverkan : om utmaningar och möjligheter i välfärdens praktik* (s. 23-41). (Upplaga 1.). Studentlitteratur.

Hemmaplan. (u.å). Hemmaplan i siffror.

<https://www.hemmaplan.eu/informationsflik/hemmaplan-i-siffror/> (Hämtad 23-04-20).

Hemmaplan. (u.å). Information. <https://www.hemmaplan.eu/informationsflik/> (Hämtad 24-04-20).

IK Eos Lund. (2023). Eos Cares får stöd för verksamhetsutveckling.

<https://www.eoslund.se/om-oss/nyheter/2023-12-28/eos-cares-faar-stoed-foer-br-verksamhetsutveckling> (Hämtad 23-04-20).

Lecours, A. (2005). *New institutionalism: Theory and analysis* (Vol. 23). University of Toronto Press.

Liljegren, A. (2022). Manövrer för att undvika konflikter i strategiska samråd. I Å. Hedberg Rundgren, Å. Klinga, C. Löfström, M., & Mossberg, L (Red.), *Perspektiv på samverkan : om utmaningar och möjligheter i välfärdens praktik* (s. 209-222). (Upplaga 1.). Studentlitteratur.

Löfström, M. (2022). Innovationsmiljö i samverkan. I Å. Hedberg Rundgren, Å. Klinga, C. Löfström, M., & Mossberg, L (Red.), *Perspektiv på samverkan : om utmaningar och möjligheter i välfärdens praktik* (s. 313-328). (Upplaga 1.). Studentlitteratur.

Medeiros, E. (2010). EU cohesion policy in Sweden (1995-2013)—A territorial impact assessment. *Journal of European Integration*, 32(1), 77-96. (DOI not found). https://estif.lexxion.eu/data/article/9149/pdf/estif_2015_04-010.pdf (Hämtad 23-03-16)

Molin, F. (2019). *Spontanitet och samspel*. Riksidrottsförbundet: Stockholm.

<https://www.rf.se/download/18.5424ab70183abb853551a6a/1665068717234/Spontanitet%20och%20samspel%20-%20idrottsf%C3%B6reningsars%20arbete%20med%20integration.pdf> (Hämtad 24-04-05).

MUFC. (u.å.). Bidrag inom Erasmus+ idrott. <https://www.mucof.se/idrott> (Hämtad 24-05-05).

Regeringskansliet. (2023). *100 miljoner till att utveckla idrottsverksamhet i utsatta områden*. (Pressmeddelande). Tillgänglig: <https://www.regeringen.se/pressmeddelanden/2023/03/100-miljoner-kronor-till-att-utveckla-idrottsverksamhet-i-utsatta-omraden/> (Hämtad 24-03-09).

Regeringskansliet. (2024). "EU:s idrottsministrar i gemensamt uttalande till stöd för den europeiska idrottsmodellen". (Pressmeddelande; Socialdepartementet). Tillgänglig: <https://www.regeringen.se/pressmeddelanden/2024/02/eus-idrottsministrar-i-gemensamt-uttalande-till-stod-for-den-europeiska-idrottsmodellen/> (Hämtad 24-05-05).

RF SISU Skåne. (2022) "Samverkan mellan kommuner för bättre förutsättningar". <https://www.rfsisu.se/distrikt/skane/om-oss/idrott-i-samhallet/intressepolitik/idrottens-viktiga-fragor-i-valet-2022/samverkan-mellan-kommuner-for-battre-forutsattningar> (Hämtad 24-03-02).

RF SISU. (u.å.). Fakta och argument: Positiva effekter. https://utbildning.sisuforlag.se/rfsisu/idrottens-webbar/traningslara/rorelsesatsning_i_skolan_stod_o_material/borja-har/varfor-rorelse-ar-viktigt/ (Hämtad 24-05-05).

Riksidrottsförbundet. (2023). Idrott ger bättre fysisk och psykisk hälsa. <https://www.rf.se/idrott-i-samhallet/idrott-ger-battre-fysisk-och-psykisk-halsa> (Hämtad 24-05-11).

Riksidrottsförbundet. (2024). Idrott för nyanlända. <https://www.rf.se/rf-arbetar-med/trygg-och-inkluderande-idrott/idrott-for-nyanlanda> (Hämtad 24-05-15).

Riksidrottsförbundet. (2023). "Idrotten saknas i regeringens budget". <https://www.rf.se/nyhetsarkiv/nyheter/2023-09-20-idrotten-saknas-i-regeringens-budget> (Hämtad 24-04-18).

Riksidrottsförbundet (2002). *Idrott och integration: En kunskapsöversikt*. https://www.rf.se/download/18.7e76e6bd183a68d7b711507/1664975947766/FOU2002_2%20Idrott%20och%20integration%20-%20en%20kunskaps%20%C3%B6versikt.pdf (Hämtad 24-

03-09).

SCB Statistikmyndigheten. (2023). *Integration - statistik och analys*.

<https://www.scb.se/hitta-statistik/statistik-efter->

[amne/levnadsforhallanden/levnadsforhallanden/integration--analys/](https://www.scb.se/hitta-statistik/statistik-efter-amne/levnadsforhallanden/levnadsforhallanden/integration--analys/) (Hämtad 24-03-07).

Schreier, M. (2012). *Qualitative content analysis in practice* (First edition.). SAGE

Publications Ltd.

SISU. (2024). Om oss. <https://www.rfsisu.se/sisu-idrottsutbildarna/om-oss> (Hämtad 24-05-

18).

Sveriges Kommuner och Regioner. (2023). EU-fonder och program 2021-2027.

https://skr.se/download/18.75f5148f189220a8c0e9cb5/1688561133190/S5_EU-fonder-och-program.pdf (Hämtad 24-05-10).

Svensson, P. (2022). Perspektivintegrering i sektorsprofessioner. I Å. Hedberg Rundgren, Å. Klinga, C. Löfström, M., & Mossberg, L (Red.), *Perspektiv på samverkan : om utmaningar och möjligheter i välfärdens praktik* (s. 151-165). (Upplaga 1.). Studentlitteratur.

Thomasson, A. (2022). Innovation i samverkan. I Å. Hedberg Rundgren, Å. Klinga, C. Löfström, M., & Mossberg, L (Red.), *Perspektiv på samverkan : om utmaningar och möjligheter i välfärdens praktik* (s. 229-240). (Upplaga 1.). Studentlitteratur.

Titze, M. (2023). *Förfrågan från Eos Cares om stöd för utveckling av Eos*

Cares sociala verksamhet. Tjänsteskrivelse, Lunds kommun: Kommunkontoret.

<https://moten.lund.se/welcome-sv/namnder->

[styrelser/kommunstyrelsen/kommunstyrelsen/agenda/tjansteskrivelse-kk-2023-11-07-](https://moten.lund.se/welcome-sv/namnder-styrelser/kommunstyrelsen/kommunstyrelsen/agenda/tjansteskrivelse-kk-2023-11-07-)

[forfragan-fran-eos-cares-om-stod-for-utveckling-av-eos-cares-sociala-](https://moten.lund.se/welcome-sv/namnder-styrelser/kommunstyrelsen/kommunstyrelsen/agenda/tjansteskrivelse-kk-2023-11-07-forfragan-fran-eos-cares-om-stod-for-utveckling-av-eos-cares-sociala-verksamhetpdf?downloadMode=open)

[verksamhetpdf?downloadMode=open](https://moten.lund.se/welcome-sv/namnder-styrelser/kommunstyrelsen/kommunstyrelsen/agenda/tjansteskrivelse-kk-2023-11-07-forfragan-fran-eos-cares-om-stod-for-utveckling-av-eos-cares-sociala-verksamhetpdf?downloadMode=open) (Hämtad 23-04-25)

